

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 248

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1557

Περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Π Α Υ Λ Ο Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1950 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως, λόγω κατατεταγμένης καὶ ἀναποφεύτου ἀνάγκης, Ἀνωγκρατικοῦ Νόμου «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

*Ἀρθρον 1.

1. Ὁ τακτικὸς δημόσιος ὑπάλληλος, ὁ λαμβάνων κατὰ μὴν-αμνησθὲν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἐξ ἄλλων εἰδικῶν πόρων δικαιούται εἰς ἰσὺδιον σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου :

α') Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔχει εἰκοσιπενταετῇ πλήρη πραγματινὴν συντάξιμον πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐπὶ θήλεος ὑπαλλήλου ἀρκεῖ εἰκοσαετῆς μόνον πλήρης πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία.

Ἐπὶ κακικῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἀρκεῖ εἰκοσιπενταετῆς συντάξιμος ὑπηρεσία ἐξ ἧς δεκαετῆς πλήρης πραγματικὴ ὑπηρεσία ἐν τῷ Σώματι τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τῇ Χωροφυλακῇ.

β') Ἐὰν ἀπολυθῇ καὶ ἔχει εἰκοσαετῇ τοὐλάχιστον πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

γ') Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγω σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, βεβαιουμένης οὐ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις καὶ ἔχει δεκαπενταετῇ τοὐλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ') Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγω καταργήσεως θέσεως καὶ ἔχει εἰκοσαετῇ τοὐλάχιστον πραγματινὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του κέκτηται πλήρη πενταετῇ συνεχῇ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε') Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγω ὀρίου ἡλικίας καὶ ἔχει δεκαπενταετῇ τοὐλάχιστον πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του κέκτηται πλήρη ἐξαετῇ συνεχῇ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

στ') Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας ὡς καταστάς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος, προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ συνέπειαι τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος παρέχουσι δι-

καίωμα εἰς σύνταξιν ἐὰν ἐξελθῇ ὁπωσδήποτε ἐντὸς ἐξαμήνου πρὸ βραχυτέρου ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθλημα ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χροῖνια νοσήματα ἅτινα ἐξελθῇ ὁπωσδήποτε ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ὡς τακτικοῦ.

Θεωρεῖται παθὼν προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ καταστάς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος ἐκ πολέμων καὶ γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πόρων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ καὶ ἂν εἴη τὸ ἐπενεγκθὲν τὴν ἀνικανότητα γεγονός δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, ὑποστὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ἢ ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας πάθλημα, ἐνεκα τοῦ ὁποίου γεννᾶται κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις δικαίωμα εἰς σύνταξιν, δικαιούται νὰ προτιμῇ τὸν κανονισμὸν ταύτης κατὰ τὰς περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατάξεις, λογιζομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ πάθους ὡς ἐπελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ πάθλημα τοῦτο δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁ ὑπάλληλος ὁποτεδήποτε μέχρι καὶ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δέον ὅμως ἀπαραιτήτως τοῦτο νὰ τὸν καθιστᾷ ἀνίκανον διὰ τὴν πολιτικὴν του ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ ταύτης.

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς ἀστυφύλακας, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως ἐν παθίσει ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

3. Ἀποδεικνυομένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθλημα βαρὺ πταίσμα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

4. Οἱ μὴ μόνιμοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', γ' καὶ δ' τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἀποκτῶσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τῆς μὴ μόνιμης ὑπηρεσίας των πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ μὴ μόνιμῃ θέσει των.

Προκειμένου περὶ αἵρετῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων δὲν δύναται ν' ἀποκτηθῇ δικαίωμα συντάξεως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκ τῆς θέσεως Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους ἐξαετοῦς τοὐλάχιστον πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

5. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ὑπάλληλος» περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 2.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν ἐὰν συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α'—στ' τοῦ ἀρθροῦ 1 :

α') Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ τακτικὸν διδασκικόν, διοικητικόν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας καὶ εἰς τὸ τακτικὸν διδασκικὸν καὶ διοικητικὸν Ἑλληνικῆς ὑπακόμειντος προσωπικόν, πλὴν τοῦ ὑπηρετικοῦ παντὸς ἐν τῇ ἑταίρειᾳ.

ἀνεγνωρισμένου ὡς ἰσοτίμου πρὸς Γυμνάσιον ἢ Δημόσιον Διδασκαλείον ἢ Δημοσίαν Ἑμπορικὴν Σχολήν.

Ὡς ὅριον ἡλικίας αὐτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 ἐδ. 8 τοῦ παρόντος λογίζεται τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

β') Οἱ παρὰ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ μικτοῖς Δικαστηρίοις Ἑλληνες Δικασταί.

γ') Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοῦντες τῆς Ἀλλοδαπίας.

δ') Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ἀνακτόρων, ἡτοὶ δακτυλογράφοι, γραφεῖς, γραμματεῖς, λογισταὶ καὶ οἱ ἀσυνῶντες ὁμοίαν τούτοις ἢ ἀνωτέραν ὑπηρεσίαν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπὶ μισθῷ τακτικῶς ὑπηρετούντων, ὅσων κατεβάλλοντο εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κρατήσεις λόγῳ συντάξεως, οἱ μὲν συμπληρώσαντες κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 δεκαετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ὁ ἀρχιθαλαμηπόλος τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, δι' οὗς ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος εὐρίσκοντο ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ θεωρεῖται συντάξιμος, ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περὶ συντάξεων ἰσχυοῦσας διατάξεις. Οἱ λοιποὶ ὑπάγονται εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀποδιδόμενων εἰς αὐτοὺς καὶ τῶν μέχρι σήμερον γενομένων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν κρατήσεων λόγῳ συντάξεως.

Ὡς Ἀνακτορικὴ Ὑπηρεσία θεωρεῖται ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου, εἰς τὰ Βασιλικὰ Κτήματα, τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα Κερκύρας, τὰ Ἀνάκτορα Κτῆματα τοῦ Ὁλν Ρεπὼ ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὴν Βασιλομήτορα Ὁλγαν.

Ἡ ἰδιότης τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων Ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων, ὁ χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ ὁ βαθμὸς ἢ ἡ θέσις ἣν κατέχουσιν οὗτοι βεβαιοῦνται Ὑψηλῇ Ἐπιταγῇ παρὰ τοῦ Μεγάλου Αὐλάρχου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

ε') Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

στ') Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 3.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου, ἔχουσιν ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς πρώτης παραγράφου τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου:

α') Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος καθηγῆται καὶ διδάσκαλοι Σχολείων τῆς Ἀλλοδαπῆς, ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς τὰ τοῦ Κράτους Γυμνάσια ἢ Ἑμπορικὰς Σχολὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

β') Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος καθηγῆται καὶ δημοδιδάσκαλοι ἡμερησίων πλήρων σχολείων Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀλλοδαπῆς, οἱ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα διδάσκοντες εἰς τὸ σχολεῖα ταῦτα.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐν ταῖς περιπτ. α' καὶ β' ἐκπαιδευτικῶν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ὡς ὅριον ἡλικίας τούτων ὀρίζεται τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν δικαιοῦνται συντάξεως, οὔτε ὑπολογίζονται τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς συντάξιμον, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἔτυχον παρὰ τοῦ Κράτους παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν τοιαύτης ἢ ἄλλου βοηθήματος ἢ ἀποζημιώσεως παρεχομένης ἀντὶ συντάξεως.

Δὲν δικαιοῦνται ἐπίσης συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὔτε ὑπολογίζονται τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς συντάξιμον καὶ ὅσοι κριθέντες ὡς ἀπολυτέοι παρὰ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, δὲν ἀπελύθησαν παρὰ τῆς οἰκείας Κοινοτήτος.

2. Οἱ τυγχάνοντες δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου συντάξεως ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν οἰανδήποτε ἀποζημιώσιν παρὰ τῶν Κοινοτήτων διὰ τὰς πρὸς αὐτὰς ἐκπαιδευτικὰς ὑπηρεσίας των.

3. Λιὰ τὴν ἀναδοχὴν τῆς συντάξεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν

ἄρθρον δικαιουμένων τοιαύτης ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 30 Αὐγούστου 1940 ἀπερὶ διαβαθμίσεως τῶν μὴ ἐξομοιωθέντων πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου γενομένη διαβάθμισις.

4. Ἡ ὑπηρεσία πάντων τῶν ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας εἰς ὃ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος καὶ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης μέσῳ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν πάντα τὰ δικαιολογητικὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς αὐτῶν καταστάσεως ὡς καὶ πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπερχομένην μεταβολὴν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον ὑποχρεοῦται νὰ προδῇ εἰς τὸν ἐλεγχον τῶν ὑποβληθέντων δικαιολογητικῶν μέσῳ τῶν οἰκείων Προξενικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν νόμιμον συγκρότησιν τῶν Κοινοτήτων, τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἂν Σχολείων ὡς πλήρων ἡμερησίων, ὡς καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ περιεχομένου τῶν ἀνακοινώσεων τούτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας βάσει τῶν ὡς ἂν ἀνακοινώσεων καταρτίζει μητρὸν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἀλλοδαπῆς, ἐκδίδει δὲ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν συνταξιοδότησιν πιστοποιητικὰ βάσει τῶν ἐν τῷ Μητρώῳ τούτῳ ἀναγραφομένων στοιχείων.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρεσίαι εἰς Σχολεῖα τῆς Ἀλλοδαπῆς ἀποδεικνύονται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυοῦσας διατάξεις.

* Ἀρθρον 4.

Δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου οἱ ἱατροί, εἴτε ἰδιῶται, εἴτε ἔκτακτοι δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ἐκτελοῦντες τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθεῖσαν συμφώνως τῷ νόμῳ ὑπηρεσίαν πρὸς καταπολέμησιν λοιμωδῶν νόσων, ἐὰν ἀποδείχῃ ὅτι κατέστησαν σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανοι συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἂν ὅρους δικαιοῦται συντάξεως καὶ τὸ λοιπὸν ἔκτακτον προσωπικὸν τὸ ἐκτελοῦν ὁμοίαν ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν.

* Ἀρθρον 5.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου ἔχουσιν:

α') ἡ χήρα τοῦ ἀποκτήσαντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἢ τοῦ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 4.

Ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐξ μηνῶν πραγματικῆς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου τῆς, ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ τρία τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς, ἐὰν ὁμως ἐγεννήθῃ τέκνον ἢ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων.

Ἡ χήρα δικαιοῦται ἐπίσης καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ στ' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ χρόνου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου βεβαιουμένου διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

β') Τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιητὰ τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἀνωτέρω ὅρους θανόντος ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, λόγῳ ἰδίας ὑπηρεσίας, ἐὰν τὰ μὲν θήλεια εἶναι ἄγαμα τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλὰ διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός των κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἰοδῆποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ τέκνα τῆς μητρὸς ὑπαλλήλου δι-

καιοῦνται συντάξεως μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρφανὰ πατέρες. Ἐπιγενόμενος θάνατος ἢ ἀνικανότης τοῦ πατρὸς πρὸς ἀσκήσιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, βεβαιουμένη διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς, θεμελιῷ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὑπὲρ τῶν τέκνων τῆς ὑπαλλήλου.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος ἢ φυσικὴ μήτηρ.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου συμμετέχει καὶ ὁ πατήρ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ πατρὸς ἢ θανόντος τούτου ἡ χήρα μήτηρ, καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος.

Τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δικαιοῦνται τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συμμετοχῆς μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἄπορα καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος ὑπαλλήλου.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀγάμων ἀδελφῶν, ἀναγνωρίζομενον τῇ αἰτήσει των, παραμένει καὶ ἂν ἔτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλείπουν ἢ ὅπωςδήποτε ἀπολέσῃσι τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχουσι διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα οἱ ὅροι θεμελιώσεως δικαίωματος εἰς σύνταξιν.

Δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ὑπὲρ ὧν ἔχει ἀναγνωρισθῆ δικαίωμα συμμετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νὰ παραιτηθῶσι τοῦ δικαίωματος, ὅτε ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀμειώτως εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα.

Ἡ παραίτησις αὕτη δὲν δύναται ν' ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ παραιτηθέντος, ὅστις ἀπόλλυσι ἀνεκκλήτως τὸ εἰς συμμετοχὴν δικαίωμα, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδόχων ἐν τῷ δικαίωματι συμμετοχῆς προσώπων.

*Ἀρθρον 6.

1. Ἐὰν ὁ θανὼν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαίωματος εἰς σύνταξιν ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1 καὶ 2 ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοῦς ὅρους τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 4 ἦτο ἄγαμος ἢ ἐν χρεΐᾳ ἄνευ τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου :

α') Ὁ ἄπορος πατήρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του, ἂν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔχει συμπληρωμένον τὸ ὅσον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὅσου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἢ ἐὰν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνικανὸς πρὸς ἀσκήσιν οἰοῦντο βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ.Ε. καὶ ἐφ' ὅσον συνετηρεῖτο ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ θανόντος.

β') Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς ἢ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κτήσεως δικαίωματος εἰς σύνταξιν ἢ ἄπορος χήρα μήτηρ, ἐπὶ φυσικοῦ δὲ τέκνου ἢ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμος καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα συνετηροῦντο ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιοῦνται συντάξεως ἢ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἐν ὁ ὑπάλληλος ἀποκλειστικῶς συνετῆρει αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' ὁ ὑπάλληλος συνετῆρει ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἢ σύνταξις ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους τούτους.

3. Ἐν περιπτώσει καδ' ἢ ὁ πατήρ, θανούσης τῆς συζύγου του, ἤλθεν εἰς νέον γάμον δικαιοῦνται τῆς συντάξεως αἱ ἄγαμοι ἀμφιδελφεὶς ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἂν ἔζων κεχωρισμένως καὶ ὁ θανὼν ἀποκλειστικῶς συνετῆρει αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του.

*Ἀρθρον 7.

Τὸ κατὰ τὴν πέμπτην παράγραφον τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 δικαίωμα προτιμήσεως μεταδίδεται καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ παθόντος.

*Ἀρθρον 8.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπολογισμὸς τῆς συντάξεως.

Α'. Συντάξιμος μισθός.

*Ἀρθρον 9.

1. Ὡς μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ πολιτικαὶ ἐν γένει συντάξεις, λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἀνέκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερεν ἅμα δὲ καὶ ὅφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του, ἐξαίρεσει τῶν περιπτώσεων τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ τῆς ἀπομακρύνσεως λόγῳ νόσου, ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὅφιν ὁ μισθός τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερε καὶ ὅφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του ἔφερε πλείονας βαθμοὺς καὶ ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τούτους διὰ τὸν κανονισμὸν συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὅφιν ὁ μέσος ὅρος.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὡς μισθός νοεῖται ὁ ἐκάστοτε βασικὸς μισθός ἐνεργείας μετὰ τῆς τυχόν προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τῆς τυχόν τοιαύτης λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ποσοστὸν, βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τοῦ ὑπαλλήλου ὀρίζεται εἰς τὰ 80 α)ο τοῦ συνόλου τῶν ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ἀπολαῶν.

4. Γενικαὶ αὐξήσεις τῶν μισθῶν ὅφ' οἰονδήποτε τύπον χορηγούμεναι περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω βασικὸν μισθὸν τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

5. Ὁ συντάξιμος μηνιαίος μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τοῦ δοκίμου ἀστυφύλακος καὶ τοῦ μηχανοῦ ἀστυφύλακος καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφ. 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν δύναται ὅμως νὰ εἶναι κατώτερος τῶν δραχμῶν 200.000 ἐξ ὁλοκλήρου λαμβανομένων.

6. Ὁ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαίωματος εἰς σύνταξιν παραιτούμενος λόγῳ ὑποβιβασμοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τούτου δικαιούται εἰς κανονισμὸν συντάξεως βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, ἐξ οὗ ὑπεβιβάσθῃ, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι καὶ αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἐπὶ τῶν μὴ μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ποσοστὸν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνέκοντος εἰς τὸν βαθμὸν, πρὸς ὃν οἱ τοὶ ἐξομοιοῦνται.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κανονίζονται τὰ τῆς διαβαθμίσεως τῶν ἐκ τούτων τυχόν μὴ ἐξομοιωθέντων.

Γενομένης ἀπαξ τῆς διαβαθμίσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νέα αὐτῶν διαβαθμίσεις.

8. Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 835 τοῦ 1948 λαμβάνεται ὑπ' ὅφιν τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ποσοστὸν τοῦ μισθοῦ, ὃν ἐκάστοτε λαμβάνουσι.

*Ἀρθρον 10.

Ὁ μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 σύνταξις, ὀρίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, μέχρι μὲν τοῦ συνταξίμου μισθοῦ βαθμοῦ Διεσθοντοῦ α' τάξεως διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου τούτου, μέχρι δὲ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ βαθμοῦ Εἰσηγητοῦ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς παραγράφου β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Β'. Συντάξιμος Ὑπηρεσία:

*Ἀρθρον 11.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγνωρίζομεναι συντάξεις ὑπηρεσίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατάξεις αὐτοῦ διακρίνονται εἰς πραγματικὰ καὶ πλασματικὰ τοιαύτας.

Πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι ἡ πράγματι πα-

ρεχομένη, πλασματική δὲ ἡ πλάσματι τοῦ Νόμου θεωρουμένη ὡς συντάξιμος.

2. Πραγματική συντάξιμος ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη ὑπὸ τῶν διατελούντων ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου δρῶς.

3. Ὡσαύτως θεωρεῖται ὡς συντάξιμος πραγματική δημοσία ὑπηρεσία ἡ ἔμμισθος ὑπηρεσία παρὰ τῇ Μικτῇ Ἑλληνοτουρκικῇ Ἐπιτροπῇ Ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν Πληθυσμῶν, ἡ παρὰ τῇ Μικτῇ Ἑλληνοβουλγαρικῇ Ἐπιτροπῇ Ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοβουλγαρικῶν Πληθυσμῶν.

4. Κατ' ἐξαιρέσειν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὁ χρόνος πάσης ἀδείας κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς, ὁ χρόνος ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας μέχρι μιᾶς διετίας ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς ποινικὴν πράξιν ἢ πειθαρχικὸν παράπτωμα, δι' ὃ ἐπηκολούθησεν ἀπόλυσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

5. Δὲν θεωρεῖται συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς αὐθαιρέτου ἀπογῆς, ὁ χρόνος τῆς παρ' οἰουδήποτε Δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς, καὶ ὁ διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ἐξετίθη. ὁ χρόνος τῆς ἀργίας καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς προσωλακίσεως, ἐκτός ἂν ἐπηκολούθησεν ταύτης ἀθώωσις ἢ ἀπαλλαγὴ, ὅποτε ὁ χρόνος οὗτος θεωρεῖται ὡς χρόνος συντάξιμου πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

6. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας. ἂν οὗτος ἐχρησίμευσε πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ἐκ τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ταμείων καὶ ἐξ Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ἐξ ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὁφελείας ἢ Τραπεζῶν ἢ ἄλλων Ἀνωρύμων Ἐταιρειῶν ἢ ἂν δι' αὐτὸν κατεβλήθη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐφ' ὅπῃ ἀποζημιώσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

7. Ἢ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσία τῶν ὑπὸ τοὺς δρῶς τοῦ ἐδαφίου 2 ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος ἢ ἐφεξῆς διοριζομένων εἶναι πραγματικὴ συντάξιμος ἐφ' ὅσον πληροῖν τοὺς δρῶς τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου.

8. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ πέραν τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας διανυθείς χρόνος ὑπηρεσίας.

9. Ἢ συμπλήρωσις τοῦ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων καθοριζομένου ὁρίου ἡλικίας, θεωρεῖται γενομένη τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ ὁ συμπληροῦται τὸ ὅριον τοῦτο.

*Ἄρθρον 12.

1. Συντάξιμος λογίζεται προσμετρούμενη εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ὑπηρεσίας :

α') Ἢ παρὰ τῇ τέως Κρητικῇ καὶ Σαμιακῇ Πολιτείᾳ διαλυθείσα δημοσία ἔμμισθος πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῆς ἐπομένης περιπτώσεως διὰ τὰς ὁμοίας φύσεως ὑπηρεσίας.

β') Ἢ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἐκτάκτων, ἀναπληρωτῶν, προσωρινῶν, δοκίμων ἢ ἐξ εἰδικῶν κοινῶν τοῦ προπολογισμοῦ μισθοδοτουμένων ὑπαλλήλων, ἢ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει.

γ') Ἢ παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων διαχειρίσεως ἀνταλλαξίμου περιουσίας, οὔτινες προσελήφθησαν εἰς τὴν Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν συμφῶνως τῷ Α. Ν. 1909 τοῦ 1939.

δ') Ἢ προγενεστέρᾳ δικηγορικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Α. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὑπηρετούντων ὡς δικαστῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἐμμίσθου Παρέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Ἀντισταγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω ἢ ὡς μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ παρὰ τούτῳ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὡς μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ παρὰ τούτῳ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὡς Δικαστικῶν ἢ Νομικῶν Συμβούλων Ὑπουργείων καὶ τοῦ Ταμείου Παραγκισθητῶν καὶ Λαγείων ἢ ὡς Δικαστικῶν ἀντι-

προσώπων τοῦ Δημοσίου ἢ ὡς Εἰσηγητῶν τοῦ Γραφείου Δικαστικῶν Ὑποθέσεων τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

ε') Ὡς δικηγορικῇ ὑπηρεσίᾳ νοεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τὴν τέως Κρητικὴν καὶ Σαμιακὴν Πολιτείαν παρασχεθεῖσα.

Εν τῷ συνυπολογισμῷ τούτῳ δύο ἔτη δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ἰσοῦνται πρὸς ἓν συντάξιμον τοιαύτης ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῇ ἐκ τοῦ λόγου τούτου συντάξιμος ὑπηρεσία ἀνωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν.

ς') Ἢ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἀμίσθων ὑποταμιῶν καὶ δημοσίων εἰσπρακτόρων.

στ') Ἢ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῆς ἀεροπορίας ὑπηρεσία, πλὴν τῆς τοῦ κληρωτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γινόμενου κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν συντάξεων νόμους.

Ἄν ὅμως ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ἢ ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἐμπόλεμος βεβαιωθῇ δὲ ὅτι διηγεῖται πράγματι ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ἀέρος ἢ τῆς χωροφυλακῆς προστίθεται ἀπλῶς μὲν ἂν συμπίπτῃ πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν, διπλῶς δ' ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

ζ') Ἢ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι ὡς στρατιωτικοῦ ἢ ἰδιώτου λογιζομένη ἐν διπλασιασμῷ ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

η') Ἢ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων πρὸ τῆς κατὰ τὸν νόμον 1636 ἐξομοιωσεως τῶν πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους.

θ') Ἢ προγενεστέρᾳ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ὑπηρεσία ἢ ἀναφερομένη ἐν τῇ περιπτώσει δ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ, ἢ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

ι') Ἢ παρὰ τοῖς Ξέναις Ταχυδρομείοις ὑπηρεσία τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος, ἐφ' ὅσον παρασχέθῃ εἰς περιοχὰς προσταγθεῖσας εἰς τὸ Κράτος.

ια') Ἢ ὑπηρεσία τῶν Ἑλλήνων τὸ γένος δικαστικῶν, ἢ παρασχεθεῖσα παρὰ τοῖς Ὀθωμανικοῖς δικαστηρίοις πρὸ τοῦ ἔτους 1915 διὰ τοὺς ἐκ τούτων εἰσελθόντας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1920.

Ἢ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει ὑπηρεσία εἰς τὰ Ξένα Ταχυδρομεία ὡς καὶ ἡ ἐν τῇ παρούσῃ εἰς τὰ Ὀθωμανικὰ Δικαστήρια ἀποδεικνύονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

ιβ') Ἢ ὑπηρεσία παρὰ ταῖς Βιβλιοθήκαις Κοραῆς Χίου καὶ Δημητσάνης ἢ παρασχεθεῖσα πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Βιβλιοθηκῶν τούτων ὡς δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

ιγ') Ἢ ὑπηρεσία παρὰ τῇ Ἀνατολικῇ Τηλεγραφικῇ Ἐταιρείᾳ Λίμιτεδ (Ἦστερν) καὶ ταῖς διαδόχοις αὐτῆς ἢ ταῖς μετ' αὐτῆς συνεργαζομέναις Ἐταιρείαις τῶν ὁριστικῶς ἀποχωρησάντων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ διορισθέντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 1240 τοῦ 1944 ὡς τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔπυχον συντάξεως ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

ιδ') Ἢ μὴ συμπίπτουσα πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐκπαιδευτικὴ περίοδος τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ.

ιε') Ἢ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ Ἐγγωρίῳ Σιτοπαραγωγῆς τῶν ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης μεταταγέντων εἰς τὴν Δημοσίαν τοιαύτην.

ιστ') Ἢ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ προσώπου τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον ἐν συνεχείᾳ ταύτης ἐμονιμοποιήθησαν ἐν τῇ Δημοσίᾳ Ὑπηρεσίᾳ καὶ

ιζ') Ἢ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, περὶ ἧς ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939.

2. Πολιτικοὶ συνταξιούχοι ἐν γένει ὑπηρετήσαντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος, τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐκ τῆς πολιτι-

κῆς ὑπηρεσίας ἐν ἐμπολέμῳ περιόδῳ ἢ ἐν ἐπιστρατεύσει δι-
καιούνται νὰ προσμετρήσωσιν εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν
των, τὸν χρόνον τῆς μεταγενεστέρως ταύτης ὑπηρεσίας.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4, 5 καὶ 6 τοῦ προηγούμενου
ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον
ὑπηρεσιῶν.

4. Πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδαφίοις ἀναφερόμεναι
συντάξεις ὑπηρεσίας λογίζονται ὡς πραγματικαὶ ὑπὸ τὴν ἐν-
ταλιν τοῦ ἐδ. 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, πλὴν τοῦ χρόνου
τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ἐν διπλοασιασμῷ ὑπολογιζο-
μένου χρόνου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ὁμοίου ἐν
τῷ Μακεδονικῷ καὶ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι, αἵτινες λο-
γίζονται ὡς χρόνος πλασματικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐξακριβωτῶς λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς συντα-
ξίμου ὑπηρεσίας ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ
ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπολογιζομένης δικηγορικῆς
καὶ μέχρι δέκα ἐτῶν ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς
ισχύος τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὑπηρετούντων ὡς
μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου.

*Ἀρθρον 13.

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον 12 ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται
νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλη-
ρους πενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας πληρώσεως τοὺς ἑ-
ρους τοῦ ἄρθρου 11, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως θανάτου ἐν τῇ
τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως
θέσεως ἢ ἀναστολῆς τῶν περὶ ἐσθιότητος καὶ μονιμότητος
τῶν ὑπαλλήλων Συνταγματικῶν Διατάξεων.

*Ἀρθρον 14.

1. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ
κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ
ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς
τῆς παραιτήσεως ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλ-
λήλου.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ συνταξίμου χρόνου
ἐλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλήρες ἔτος ἐὰν
εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς ἑξ. μῆνας.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς τε πραγματικῆς
καὶ τῆς πλασματικῆς ὑπηρεσίας.

3. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἐγγράφου ἀποδείξεως ἐξ ἐπι-
στήμων στοιχείων τῆς διαρκείας οἰαδήποτε συνταξίμου ὑπηρε-
σίας ἢ ὁμοίας ἀδυναμίας ἀποδείξεως τῆς ὑπὸ τῶν καιμένων
νόμων ἀναγνωριζομένης ὡς συνταξίμου ἐκτὸς τοῦ Κράτους
τοιαύτης, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.
Ν. 2414)1940 ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώ-
θησαν μεταγενεστέρως, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἄλ-
λως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀρίζεται.

Γ'. Π ο σ ὶ ν σ υ ν τ ᾶ ξ ε ω ς

*Ἀρθρον 15.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ πραγ-
ματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρι ἐτῶν 25 εἰς τόσα πεντηκο-
στὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα
εἶναι τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ὡς αὕτη
καθορίζεται ἐν ἄρθροις 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν οἰκογενειᾶς πραγματικῆς
συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ σύνταξις αὕτη προσσυνάσσεται κατὰ
δύα μὲν πεντηκοστὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω συνταξίμου μηνιαίου μι-
σθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας
ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμ-
βανόμενου καὶ κατὰ τρία πεντηκοστὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω
μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας
ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμ-
περιλαμβανομένου.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κανονιζομένη μηνιαία
σύνταξις προσσυνάσσεται κατὰ τόσα πεντηκοστὰ αὐτῆς ὅσα
εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου πλασματικῆς ὑπηρεσίας ὡς αὕ-
τη καθορίζεται εἰς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 16.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανό-
τητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξις κανονίζε-
ται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος ὡς καὶ
τοῦ ἄρθρου 54 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐὰν δὲν
ἔχει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρε-
σίαν δικαιούται χρηματικοῦ βοήθηματος ἴσου πρὸς τὰς ἀπο-
δοχὰς τόσων μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρε-
σίας.

*Ἀρθρον 17.

1. Ἐπὶ παθόντος ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος
προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἢ
σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανό-
τητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ
καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ποσοστὸν ἀνικανότητος ἔλασσαν τοῦ 25 ο)ο δὲν παρέχει
δικαιώματα συντάξεως ἀνικανότητος.

2. Ἄν ἡ σύνταξις, ἢ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας προκύ-
πτουσα, εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοιαύτης τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ
ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος καταβάλλεται ἢ μείζων αὕτη σύν-
ταξις.

3. Τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας τῶν παθόντων ὀρίζεται παρὰ
τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Επιτροπῆς κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1922, ἐκτε-
λεστικοῦ τοῦ Νόμου 2769 καὶ τοῦ προσηρητημένου τῷ Δια-
τάγματι τούτῳ πίνακος.

*Ἀρθρον 18.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς
τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, συντρε-
χόντων δὲ ἐνὸς ἢ πλείονων τέκνων ἢ σύνταξις τῆς χήρας
καὶ τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 ταύτης.

2. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ θανούσης ἢ κηρυχθεί-
σης ἀφάντου ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ σύντα-
ξις τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς
εἰς τὸν θανόντα ὑπᾶλλον ἢ συνταξιούχον ἀπονεμητέας ἢ
ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων ἢ σύνταξις ἀνήκει
κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς
τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελοῦσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν
ἄλλου, καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἢ εἰς αὐτὰ
κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς συν-
τάξεως.

4. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου
μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας συνίσταται εἰς
τὸ 1)4 τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ἂν δὲν ὑπάρχουσι
δικαιούχα συντάξεως τέκνα, εἰς τὸ 1)6 δὲ ἂν ὑπάρχουσι
τοιαῦτα.

Ἐκλειπόντων τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς μελῶν τῆς
πατρικῆς οἰκογενείας ἢ ἀπολεσάντων τὸ εἰς σύνταξιν δικαίω-
μα ἢ μερίς αὐτῶν προσσυνάσσει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ
τῶν τέκνων.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθορισθέν μερίδιον συμμετοχῆς τῆς
πατρικῆς οἰκογενείας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς μεταγενεστέρως
ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς συζύγου ἢ τῶν τέκνων.

5. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συμμετοχὴ τῆς πατρι-
κῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀνευ τέκνων χήρας
συζύγου, ὀρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τῆς χήρας,
ἐφ' ὅσον εἴηεν ἐγερθῇ ἀγωγή διαζυγίου μεταξὺ τῶν συζύγων
καὶ ἡ σχετικὴ δίκη διεκόπη βιαιῶς συνεπιβὰ θανάτου τοῦ
ἀνδρός.

*Ἀρθρον 19.

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ 3)10 τῆς
εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποστὸν ὀρίζεται ἢ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ
ἀδελφῶν.

Ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥ-
μισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰς ἀ-
δελφὰς κατ' ἴσας μερίδας θαναμένης ν' ἀπαιτηθῇ τῆς κατα-
βολῆς τῆς συντάξεως ταύτης κεχωρισμένως.

Ἀποκαθισταμένης ἢ ἐκλειπούσης τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἢ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

3. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ἢ θανούσης ἢ σύνταξις ὀλοκληρῶς ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιώματος συντάξεως ὑπὲρ ἀμειωμένων τῶν γονέων κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6 ἢ σύνταξις κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

Ἄρθρον 20.

Ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ θανόντα ὑπάλληλον σύνταξις λογίζεται ἂν μὲν οὗτος ἀπεδίωκε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ ὀριζομένη ἐν ἄρθροις 15 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου ἂν δὲ ἀπεδίωκεν ὑπὸ τούτοις ὅροις τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἢ ὀριζομένη ἐν ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 21.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπλήρωσεως δεκαπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας χωρὶς νὰ συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 πρόσωπα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δικαιούνται, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων τούτων, χρηματικοῦ βοηθήματος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀναγνώρισις καὶ προστασία δικαιώματος.

Ἄρθρον 22.

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς πολιτικὴν σύνταξιν ἢ αὐξήσιν τοιαύτης συντάξεως ὀφείλει νὰ υποβάλῃ, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς πενταετίας, ἀφ' ἧς τὸ δικαίωμα ἐγενήθη, εἰς τὸ Ἰπουργεῖον εἰς ὃ ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπῆγετο ἢ προκειμένου περὶ συνταξιοῦχου εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, αἰτησιν, ἣτις παραπέμπεται μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Ἐὰν ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεδίωκε πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ υποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτησιν ἢ προθεσμίᾳ αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς.

3. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν.

Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα, ἢ παραγροχὴ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριόριστοι, ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπίτροπον, κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

4. Ἡ τῆς περὶ ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως ἐπιμέλειαν, ἢ πληρωμῆς ἀναγνωρισθέντων ἢ καθυστερουμένων τούτων, ὑπεβάλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν παρὰ παντὸς τρίτου, οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα παράγει οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ εἰδικοῦ πληρεξουσίου παρέχοντος τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσεϊ ἀναγεγραμμένων.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ αἰτησις πρὸς ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, υποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸ Ἰπουργεῖον εἰς ὃ ὁ ὑπάλληλος ὑπῆγετο.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεδίωκε πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἄνωτέραν προθεσμίας, χωρὶς νὰ υποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτησιν, ἢ προθεσμίᾳ αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον, παρατείνεται ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ αἰτησις υποβάλ-

λεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Τὸ Ἰπουργεῖον εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἢ αἰτησις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον μὲν ταύτης εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ἐνθα ὁ ὑπάλληλος ἔπαθεν, ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν ταῖς ἐπομένοις ἐδαφίοις ὀριζόμενα.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν λειτουργεῖ τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου ἐνθα ἔπαθεν ὁ ὑπάλληλος, ἢ αἰτησις διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ αἰτούντος.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθέτει εἰς τινὰ τῶν παρ' αὐτὸν προεδρεύει Πρωτοδικεῖῳ Δικαστὴν νὰ προβῇ εἰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου, τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ Δικαστὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως τὸν κατὰ τὸ πάθημα ἄμεσον τοῦ παθόντος ὑπάλληλου Προϊστάμενον, ἂν ὑπάρχει τοιοῦτος, συναδέλφους τοῦ παθόντος καὶ πάντα ἄλλον θυγόμενον νὰ γνωρίσῃ περὶ τοῦ παθήματος τούτου, ζητεῖ δὲ πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς μόρφωσιν γνώμης πληροφορίαν.

Τὴν ἀνάγκησιν τῶν μαρτύρων, διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστοῦ, δύναται κατὰ παραγγελίαν τούτου νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τοῦ τόπου, ἐνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διαμένουν.

4. Ὁ Δικαστὴς μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἀνακρίσεων, ὑποβάλλει ταύτας μετ' ἡτιολογημένου πορίσματος τοῦ περὶ τοῦ ἂν ὁ ὑπάλληλος ἔπαθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἢ μὴ, πρὸς τὸν παραγγεῖλαντα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, ὅστις παραπέμπει τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τοῦ πορίσματος εἰς τὴν ἐγγυτέραν τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ παθόντος Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν λαμβάνουσα γνώσιν τῶν ἀνακρίσεων καὶ μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος γνωματεύει κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐπιστημονικὴν αὐτῆς κρίσιν διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης γνωματεύσεώς της, περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προήλθε προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ μὴ, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἀνικανότητος.

Ἐὰν καταστῇ ἀδύνατος ἢ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ ἐπελθόντος θανάτου ἢ λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας του, ἢ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν δύναται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεώς της νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς καταθέσεως τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' οἰκιστῆς ἀρχῆς πληροφορίας χρησίμους διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

6. Ὁ σάκελλος τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐὰν αὕτη κρινομένη ἀναγκαία εἶναι δυνατὴ, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ θεμάτων.

Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προσελεύσεως τοῦ παθόντος πιστοποιεῖ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ λόγων υἱείας ἢ ἀρχικῶς ἐξετάσασα Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλαγῶν, ἐὰν δὲ περὶ ἄλλης φύσεως αἰτιῶν, ἢ ἐνεργήσασα τὰς ἀνακρίσεις ἀρχῇ.

Ἡ Ἀνωτάτη Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὑποχρεοῦται νὰ γνωματεύσῃ, ἀσχέτως τῆς θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς περὶ τούτου γνώμης της, περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

7. Ἡ Ἀνωτάτη Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκδυσιν τῆς γνωματεύσεώς της δύναται νὰ ζητήσῃ εἴτε συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἀπαλλαγῶν ἢ τῆς ἐνὸρκου βεβαιώσεως τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, εἴτε πληροφορίας παρ' οἰκιστῆς Διανομῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς, χρησίμους πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

Ἐπαναλήψεις τῆς διαδικασίας, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος, ἐκτὸς ἂν ἐνηργηθῇ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐφ' ἧς ἀπαξ ἐπανεξετάσεται τοῦ παθόντος παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοθεῖσα γνωμάτευσις ἀναγνωρίζῃ ἀνικανότητά ἢ νόσημα.

Ἡ ἐπανεξετάσις διατάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβάλλομένη ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς πράξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Αἰτήσεις περὶ ἐπανεξετάσεως, ὑποβάλλομένη παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται μεθ' ὅλοκληρου τοῦ σχετικοῦ φακέλου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδίδει τὴν σχετικὴν πράξιν ἢ ἀπόφασιν.

9. Ἐπὶ ὑπαλλήλων παθόντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὗτοι ἐξετάζονται ἀντὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν θεράποντα τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου ἱατρὸν καὶ δύο ἐπιστήμονας ἱατροὺς ἢ μὴ ὑπάρχοντος θεράποντος ἱατροῦ ἢ ἀποδιώσαντος ἢ ὄντος ἀγνώστου διαμονῆς, ἢ διαμένοντος μακρὰν τοῦ τόπου ἐνθα ὁ παθὼν ὑπάλληλος διαμένει, ἀπὸ τρεῖς ἐπιστήμονας ἱατροὺς διοριζομένους ὑπὸ τῆς οἰκείας Διπλωματικῆς Ἀρχῆς τῆς ἐδρευούσης ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ ὁ παθὼν ὑπάλληλος ἔπαυε καὶ ἐν ἐλλείψει τῆς αὐτῆς, ὑπὸ τῆς οἰκείας Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη πρὸς τὴν διαβιβάζεται τὸ πρωτότυπον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσεως, ἐνεργεῖ καὶ τὰς κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνακρίσεις.

Τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἀπουσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου ἐνθα οἱ λοιποὶ ὡς ἄνω ἱατροὶ ἐδρεύουσιν, ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τούτων ἑνορκος βεβαιώσις αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ α' τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου θεμάτων, συναρπασμένη ἐνὸς ἑνὸς διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς ἢ Εἰρηνοδίκου.

Ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένει τυχὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 2—7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα.

10. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνεργεῖαν τῆς ἱατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς θάρος τοῦ Δημοσίου, καταλογίζεται ὅμως ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς θάρος τοῦ αἰτούντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του, ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, ποσὸν ὀριζόμενον ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

11. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς νόσον ἢ γνωμάτευσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον εἶναι ὁμόφωνος.

12. Ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσις ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεως, ὅπερ καὶ διατάσσει ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον πρὸς ἐνεργεῖαν τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 ἀνακρίσεων, ἐφαρμόζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν διατάξεων τῶν προηγούμενων ἐδαφίων.

13. Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, περὶ οὗ ἡ πέμπτη παράγραφος τῆς περιπτώσεως στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλει ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατεύματος νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνεργεῖαν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὀριζομένης διαδικασίας, διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν περι-

στύσεων τοῦ πκέματός καὶ τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν τοῦ ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας ταύτης, τὰ προκύψαντα ἐγγράφα τίθενται ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλῳ τοῦ Ὑπαλλήλου διὰ τὴν ἐν καιρῷ ὑποστήριξιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματός, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει περίπτωσις ἀμέσου ἀναγνωρίσεως τοῦ τοῦ ἢ ἀναγνωρίσεως ἰδίου δικαιώματος κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις.

14. Ἐπὶ ὑπαλλήλου παθόντος ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσις, ἂν ὑπάργῃ ἀντικειμενικὴ ἀδυναμία ἐνεργείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγγυτέραν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἢ ἀεροπορικὴν ἀρχήν, ἥτις διορίζει τοὺς ἱατροὺς καὶ ἐνεργεῖ τὰς ἀνακρίσεις ἢ ἀναθέτει τὴν ἐνεργεῖαν αὐτῶν εἰς ἄλλην ἐπιτόπιον πολιτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 24.

Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς πολιτικὴν σύνταξιν. ἂν δὲν προσερχθῇ γραμματίον Δημοσίου Ταμείου βεβαιῶν τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβολὴν ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

Ἄρθρον 25.

1. Ὁ στρατιωτικὸς δικαιούται εἰς ἰσόβιον σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 26.

2. Στρατιωτικὸς νοεῖται ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἡερᾶς, τῆς Θαλάσσης, τὴν Πολεμικὴν Ἀεροπορίαν, τὴν Χωροφυλακὴν, τὸ Λιμενικὸν Σῶμα καὶ εἰς πᾶν ὅπλον, σῶμα ἢ κλάδον ἢ εἰδικότητα αὐτοῦ ὡς Ἀξιωματικός, Ἀνθυπασιότης ἢ Ὀπλίτης καθὼς καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς δυνάμει νόμου ἀντιστοιχῶν ἢ ἐξομοιούμενος.

3. Ὃπου ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται Ἀξιωματικός, Ἀνθυπασιότης ἢ Ὀπλίτης τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἡερᾶς νοεῖται ἅμα καὶ ὁ ἀντίστοιχος τοῦ Στρατοῦ τῆς Θαλάσσης, τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τῆς Χωροφυλακῆς ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν ἐν τοῖς νόμοις ἀντιστοιχίαν.

Ἄρθρον 26.

Ὁ μόνιμος στρατιωτικὸς δικαιούται εἰς σύνταξιν :

α') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὡποσδήποτε τῶν τάξεων καὶ ἔχει εἰκοσιπενταετὴ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

β') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας καὶ ἔχει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς πλήρη δεκαετὴ πραγματικὴν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας ἔχῃ πλήρη τριετὴ συνεχῇ πραγματικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων ἀκουσίως αὐτοῦ καὶ ἔχει δεκαπενταετὴ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς πλήρη δεκαετὴ πραγματικὴν στρατιωτικὴν τοιαύτην.

Ἐὰν ἡ ἀκουσία ἀπομακρυνσις ὀφείλεται εἰς μὴ ἀποδοχὴν τῆς περὶ ἀνακατατάξεως αἰτήσεως τοῦ διανύοντος ἐθελουσίαν ὑποχρέωσιν, ἀπαιτεῖται εἰκοσαετὴς συντάξιμος ὑπηρεσία, ἐξ ἧς πλήρης δωδεκαετὴς πραγματικὴ στρατιωτικὴ τοιαύτη.

Ὁ ἀπομακρυνόμενος λόγῳ παρανόμου νυμφεύσεως θεωρεῖται ὡς ἐκουσίως ἀπομακρυνθείς.

δ') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων λόγῳ τωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν βεβαιουμένης κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις καὶ ἐ-

χρη δεκαπενταετή τουλάχιστον συντάξιμον υπηρεσίαν ἐξ ἧς πλήρη δεκαετή πραγματικὴν τοιαύτην.

ε') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῶν τάξεων ὡς καταστάς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος συνεπεία τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος προδήλως καὶ ἀνμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς υπηρεσίας.

Αἱ συνέπειαι τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος παρέχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν καὶ ἂν ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἐξαμήνου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθλημα ἀπομακρύνσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῶν τάξεων.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς υπηρεσίας χρόνια νοσήματα, ἅτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς κατατάξεως τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ὡς σχετιζομένη πρὸς τὴν υπηρεσίαν λογίζεται καὶ ἡ μετακίνησις τοῦ στρατιωτικοῦ εἴτε λόγῳ ἀδειας εἴτε πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἐστὶναι του μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων ἀπόλυσιν του καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ταύτης.

2. Ἀποδεικνυμένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθλημα βαρὺ πταίσμα τοῦ στρατιωτικοῦ δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

3. Ὁ θάνατος τοῦ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ἢ ἐν πολεμικῇ ἀποστρατεῖᾳ διατελούντος στρατιωτικοῦ, θεωρεῖται ἐπελθὼν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων διατάξεων.

4. Ὁ μὴ μόνιμος στρατιωτικὸς δικαιούται εἰς σύνταξιν εἰς τὴν περιπτώσιν ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων μετὰ εἰκοσιπενταετὴ συντάξιμον υπηρεσίαν ἐξ ἧς δεκαπενταετὴς πραγματικὴ στρατιωτικὴ τοιαύτη.

Ἄρθρον 27.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α', β', γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 26.

α') οἱ μόνιμοι ἰδιῶται τεχνίται τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

β') αἱ ἀδελφαὶ νοσοκόμοι τοῦ Στρατοῦ τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὡς καὶ αἱ ἀδελφαὶ οἰκονόμοι τοῦ κατὰ θάλασσαν Στρατοῦ.

γ') οἱ πολιτικοὶ μάγειροι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

δ') οἱ ἀγγελιαφόροι τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. οἱ προσλαμβανόμενοι εἰς τὴν υπηρεσίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 τοῦ Νόμου Γαθ' τοῦ 1911 καὶ μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀποστράτων.

Ἄρθρον 28.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 26 οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους ἐπιτασσόμενων ἐμπορικῶν πλοίων τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ καὶ τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων Νόμων.

2. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ προσλαμβανόμενων ἡμερομισθίων τεχνιτῶν προκειμένου περὶ παρήσεως ἢ θανάτου ὀφειλομένου εἰς τραῦμα.

Ἄρθρον 29.

Δικαιούται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξομιοῦμενος πρὸς στρατιωτὴν πᾶς μὴ ἐστρατευμένος πολίτης ἀδιακρίτως φύλου. ὅστις ὑπέστη μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος του ἐνεκα τῆς ἐκτελέσεως στρατιωτικῆς υπηρεσίας ἀποσκοπούσης τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἢ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας παρασχεθείσης δὲ ἀποδείκνυται ὡς προσκλήσει τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἐὰν αἱ ἐκ τοῦ παθήματος συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ ἐπενεγκνόντος αὐτὴν λόγου.

Ἄρθρον 30.

Οἱ ἐθελονταὶ ὀπλιταὶ τοῦ Στρατοῦ ἑλλήνων ὡς καὶ οἱ ὀπλιταὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς. ἢν ὀρίζουσιν οἱ

ἐκάστοτε καίμενοι νόμοι καὶ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως.

Ἀπορριπτομένης ἀμετακλήτως τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόληψις τῆς κατὰ νόμον ἀποζημιώσεως ἢ ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 31.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν :

α') ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροις 26 ἕως 29 ἀναφερομένων θανόντος μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαίωματος εἰς σύνταξιν ἢ ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροις 26 ἐδ. 1 καὶ 27 ἀναφερομένων θανόντος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς συντάξιμου υπηρεσίας, ἐξ ἧς δεκαετὴς πλήρης πραγματικῇ ἢ ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροις 26 ἕως 28 ἀναφερομένων ἐν υπηρεσίᾳ θανόντος ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 26 ὡς καὶ ἡ χήρα τοῦ θανόντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 29.

Ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐξ μηνῶν πραγματικῇ συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου τῆς ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ τρία τουλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς.

Ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθῃ τέκνον ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ ὑπαρχόντων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὄρων.

Ἡ χήρα ἐπίσης καὶ μὴ ὑπαρχόντων τῶν ὄρων τούτων δικαιούται εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν γ' παραγρ. α' καὶ β' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 26 ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου τῆς ἐκ τῆς υπηρεσίας εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις δ' καὶ ε' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου ἐν υπηρεσίᾳ ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 29, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ συζύγου τῆς τοῦ χρόνου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου βεβαιουμένου διὰ γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς.

β') Τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιήτα τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους θανόντος ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς δικαιουμένης συντάξεως κατὰ τὴν β' περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 27 ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 ἐὰν τὰ μὲν θήλασ εἶναι ἄγαμα τὰ δὲ ἄρρεα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μὲν, ἀλλὰ διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητος τῶν κατεστῆσαν ἀνίκων πρὸς ἄσκησιν οἰοῦντο βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος τῶν βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

Τὰ τέκνα τῆς ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις θανούσης μητρὸς δικαιούται συντάξεως μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ὀρφανὰ πατρὸς. Ἐπιγενόμενος θάνατος ἢ ἀνικανότης τοῦ πατρὸς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, βεβαιουμένη διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Υ.Υ. Ἐπιτροπῆς θιμειολογῇ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ὑπὲρ τῶν ὡς εἴρηται τέκνων.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος ἢ ὁρφανὴ μήτηρ.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου συμμετέχει καὶ ὁ πατὴρ, μὴ ὑπάρχοντος δὲ πατρὸς ἢ θανόντος τούτου ἡ χήρα μήτηρ καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος.

Τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δικαιούται τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συμμετοχῆς μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι ἄπορα καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος στρατιωτικοῦ.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀγαμῶν ἀδελφῶν, ἀναγνωρίζομενον τῇ αἰτήσῃ των, παραμένει καὶ ἂν ἔτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλήπωσιν ἢ ὁπωσδήποτε ἀπολέσῃσι τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα. ὡς καὶ ὅταν δὲν συντρέχωσι διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα οἱ ὅροι θιμειολογῇ δικαίωματος εἰς σύνταξιν.

Δύνανται ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρόσωπα τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ὑπὲρ ὧν ἔχει ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα συμμετοχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νὰ παραιτηθῶσι τοῦ δικαίωματος. ὅτε ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀμείωτος εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τέκνα.

Ἡ παρζήτης αὕτη δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ παραιτηθέντος, ὅστις ἀπόλλυσιν ἀνεκκλητῶς τὸ εἰς συμμετο-

χρήν δικαίωμα, άνευ βλάβης των δικαιωμάτων των διαδέχοντων εν τῷ δικαίωmati συμμετοχῆς προσώπων.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐάν ὁ ἐκ τῶν ἐν άρθροις 26 ἕως 29 ἀναφερομένων θανόντων μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἡ ὁ ἐκ τῶν ἐν άρθροις 26 ἐδάριον 1 καὶ 27 ἀναφερομένων θανόντων μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρετίας ἐξ ἧς πλήρης δεκαετής πραγματική, ἡ ὁ ἐκ τῶν ἐν άρθροις 26 ἕως 28 ἀναφερομένων θανόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἰδαφ. 1 τοῦ άρθρου 26, ἡ ὁ θανὼν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ άρθρου 29 ἦτο ἀγχίμος ἡ ἐν χηρείᾳ άνευ τέκνων ἡ ἐν διαζεύξει άνευ τέκνων δικαιούται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

α') ὁ ἄπορος πατὴρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του, ἐάν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ ὕψος ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἡ ἐάν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν οὐδὲν ποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς καὶ ἐφ' ὅσον συνετηρεῖτο ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ θανόντος.

β') Μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς ἡ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κτήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἡ ἄπορος χήρα μήτηρ ἐπὶ φυσικοῦ δὲ τέκνου ἡ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀγχίμος καὶ αἱ ἄποροι ἀγχίμοι ἀδελφαί, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν τὰ πρόσωπα τοῦτα συνετηροῦντο ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιούνται συντάξεις ἡ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ ἂν ὁ θανὼν συνετηρεῖ αὐτάς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' οὗτος συνετηρεῖ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἡ σύνταξις ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πατὴρ θανούσης τῆς συζύγου του ἦλθεν εἰς νέον γάμον, δικαιούνται τῆς συντάξεως αἱ ἀγαμοὶ ἀμφιθαλεῖς ἀδελφαὶ τοῦ θανόντος ἂν ἔζων κεχωρισμένως καὶ ὁ θανὼν ἀποκλειστικῶς συνετηρεῖ αὐτάς πρὸ τοῦ θανάτου του.

Ἄρθρον 33.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 30 δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἄρθρον προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἵπολογισμὸς τῆς συντάξεως.

Α' Σύντάξιμος μισθός.

Ἄρθρον 34.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ στρατιωτικαὶ ἐν γένει συντάξεις λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερεν ἅμα δὲ καὶ ὅφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ στρατιωτικὸς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του. ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τῆς ἀπομακρύνσεως λόγῳ νόσου ἡ λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ὅτε λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μισθὸς τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερε καὶ ὅφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐάν ὁ στρατιωτικὸς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του ἔφερε πλείονας βαθμοὺς καὶ ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τούτους διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ὁ μέσος ὅρος.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὡς μισθὸς νοεῖται ὁ ἐκάστοτε βασικὸς μισθὸς ἐνεργείας μετὰ τῆς προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τῆς τυχόν τοιαύτης λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάριον 1 τοῦ παρόντος άρθρου ποσοστὸν βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τοῦ στρατιωτικοῦ ὀρίζεται εἰς τὰ 80 ο) τοῦ συνόλου τῶν ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ παρόντος άρθρου ἀναφερομένων ἀπολαύων.

4. Γενικαὶ αὐξήσεις τῶν μισθῶν ὅφ' οὐδὲν ποτε τύπον χορηγούμεναι περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω βασικὸν μισθὸν τοῦ στρατιωτικοῦ διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

5. Ὁ συντάξιμος μηνιαίος μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου

κανονίζονται αἱ συντάξεις τῶν ὀπλιτῶν ἐν γένει τοῦ στρατεύματος καὶ τῶν τούτοις ἀντιστοιχοῦντων καὶ ἐξομοιούμενων γὰρ ὀρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδ. 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος άρθρου, δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἶναι κατώτερος τῶν κη-τωθι ποσῶν κατὰ βαθμὸν ἐξ ὀλοκληροῦ λαμβανομένων.

Ἐνωμοτάρχαι, Ἐπισμηνίαί, Ἐπιλοχίαί, Κελευσταὶ καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 360.000.

Ἰπενωμοτάρχαι, Σμηνίαί, Λοχίαί, Ὑποκελευσταὶ α' καὶ β' τάξεως καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 280.000.

Χωροφύλακες, Ὑποσμηνίαί α' καὶ β' τάξεως, Δεκανεῖς δίοποι καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 280.000.

Ἄνευ θητείας χωροφύλακες, σμηνῖται, Ὑποδεκανεῖς, στρατιῶται καὶ ναῦται καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 240.000.

Δόκιμοι χωροφύλακες, πρότακτοι, μαθηταί, τεχνῖται καὶ ναυτόπαιδες καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοιχοῦντες καὶ ἐξομοιούμενοι δραχ. 200.000.

Ἄρθρον 35.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 28 προσώπων λαμβάνεται ὁ τῶν πρὸς οὓς ἐξομοιούνται ταῦτα συμφῶνως πρὸς τοὺς ἐκάστοτε ἰσχύοντας νόμους.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν ἐξομοιούνται πρὸς λοχίας ἡ σμηνίας πλην τῶν τῆς τελευταίας τάξεως ἐξομοιούμενων πρὸς ἀνθυπαπιστὰς ἡ ἀρχισμηνίας.

Οἱ μαθηταὶ τῆς μὲν τελευταίας τάξεως στρατιωτικῶν σχολῶν ὑπαξιωματικῶν (λοχιῶν ἡ σμηνιῶν) ἐξομοιούνται πρὸς δεκανεῖς τῶν δὲ λοιπῶν τάξεων, ὡς καὶ οἱ μαθηταὶ ὁμοίων σχολῶν δεκανέων ἡ ὑποσμηνιῶν ἐξομοιούνται πρὸς στρατιώτας.

Β'. Σύντάξιμος Ὑπηρέσια.

Ἄρθρον 36.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριζόμεναι συντάξεις μὴ ὑπηρεσίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις αὐτοῦ διακρίνονται εἰς πραγματικὰς καὶ πλασματικὰς τοιαύτας.

Πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη, πλασματικὴ δὲ ἡ πλάματι τοῦ νόμου θεωρουμένη ὡς συντάξιμος.

2. Πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη ὑπὸ τῶν διατελούντων ὑπὸ τοὺς ἐν άρθροις 25 ἐδαφ. 2 καὶ 3 καὶ 27 ὅρους.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὁ χρόνος πάσης ἀδείας κανονικῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἡ ἀναρρωτικῆς ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητος ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς ποινικὴν πράξιν ἡ πειθαρχικὸν παράπτωμα δι' ὃ ἐπηρεχολούθησεν ἔξοδος ἐκ τοῦ στρατεύματος ἡ μετάθεσις εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως.

Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία ὁ χρόνος τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ἐξ μῆνας, ὡς καὶ ὁ χρόνος πολεμικῆς ἀποστρατείας καὶ πολεμικῆς διαθεσιμότητος μέχρι καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας.

4. Δὲν θεωρεῖται συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς παρανόμου ἀπουσίας καὶ τῆς λιποταξίας. ὁ χρόνος τῆς παρ' οὐδὲν ποτε Δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς, καθ' ὃ διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ἐξετίθη, ὁ χρόνος τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς δικαστικῆς προφυλακίσεως. ἐκτός ἂν ἐπηρεχολούθησε ταύτης ἀθώωσις ἡ ἀπαλλαγὴ ὁπότε ὁ χρόνος οὗτος θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

5. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος χρόνος στρατιωτικῆς ἡ πολιτικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας ἂν αὕτη ἐχρησίμεισε πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως, ἐξ Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ἐξ ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὀφελείας ἡ Τραπεζῶν ἡ ἄλλων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἡ ἂν δι' αὐτὴν κατεβλήθη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ

της υπηρεσίας ἐφ' ἧς ἀπαξ ἀποζημιώσιν ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

6. Ἡ δι' ἀνακλήσεως εἰς τὴν ἐνέργειαν ὑπηρεσίας τῶν ἐφεδρῶν ἐν γένει στρατιωτικῶν ὡς καὶ τῶν διατηρουμένων ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν εἰς τὴν ἐφεδρείαν μετάθεσιν των, ὑπολογίζεται μόνον μέχρι τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ καθωρισμένου διὰ τὸν βαθμὸν των ὁρίου ἡλικίας τῆς ἐφεδρείας. ἐκτὸς ἐὰν ἡ ὑπηρεσία αὕτη διηρῶν ἐν πολεμικῇ περιόδῳ ἢ κατὰ τὸν συμμαρτυρικὸν ἀγῶνα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1946 ἄμα δεῖ ἢ ἀνάκλησιν των ἢ ἡ διατήρησιν των ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐγένοντο προτάσει τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἢ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὅτε ὑπολογίζεται ὁ χρόνος καὶ πέραν ταύτης, τοῦ δικαιώματός των ρυθμιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυρῶσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως των ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἢ τῆς ὁριστικῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεως των ὡς μονίμων.

7. Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσία των ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἐφεξῆς εἶναι πραγματικὴ συντάξιμος ἐξ ὅσον πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου.

8. Ἡ ὑπηρεσία τῶν συμφώνως τῷ νόμῳ κατατασσομένων ναυτοπαίδων δὲν θεωρεῖται συντάξιμος εἰμὴ ἀπὸ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν εἰς προτάκτους.

Ἄρθρον 37.

1. Συντάξιμος ἐπίσης λογίζεται προσμετρομένη εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσίας.

α') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς Σχολείοις ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς μαθητείας τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

β') Ὁ χρόνος πάσης συνταξίμου δημοσίας πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ συντάξιμον τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας κρίνεται κατὰ τὰς περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν παλλήλων διατάξεις.

γ') Ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῇ Κοιτικῇ ἢ Σαμιακῇ Πολιτεῖᾳ δημοσίας ἐμπίσθου πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

δ') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ πρώτῃ Ἀστυφυλακῇ ὑπηρεσίας.

ε') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι ὑπηρεσίας καὶ ὡς ἰδιώτου.

στ') Ἡ προηγούμενη ὑπηρεσία ὡς ἡμερομισθίου ἢ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐν τοῖς Συνεργείοις τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὑπὸ τοῦ καταταχθέντος ὡς μονίμου εἰς τὸ Π. Ναυτικὸν ἐν γένει ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ καταταχθέντος ὡς τοιοῦτου μετέπειτα εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἀεροπορίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» μονίμου στρατιωτικοῦ εἴτε εἰς τὸ Π. Ναυτικὸν εἴτε εἰς τὴν Π. Ἀεροπορίαν. Ὁμοίως ἡ προὑπηρεσία ὡς ἰδιώτου ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει εἰς ἀεροπορικὴν μονάδα τῶν μονίμων ἰδιωτῶν τεχνιτῶν τῆς Β. Ἀεροπορίας.

ζ'), Ὁ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας χρόνος ὑπηρεσίας ὡς ἰδιώτου εἰς ἀεροπορικὰς μονάδας τῶν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 14 τοῦ Νόμου 4323 τοῦ 1929 καταταχθέντων ὡς ἐθελοντῶν τεχνιτῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν.

η') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσίᾳ τῶν ὁπωσδήποτε καταταχθέντων ἢ προσληφθέντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων καὶ ὑπὸ οἰκονομικῇ ἰδιότητι ὑπηρετησάντων εἰς φάρους, φανούς ἢ σηματοφόρους.

θ') Ἡ προγενεστέρᾳ δικηγορικὴ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὑπηρετούντων ὡς Δικαστικῶν Συμβούλων ἐφαρμοζομένων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ταύτης τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου.

ι') Ἡ προγενεστέρᾳ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 περιπτώσεως δ' ἀγγελιαφόρων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὡς κλητήρων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἢ τῷ Ναυτικῷ Ἀπομαχικῷ Ταμείῳ.

ια') Ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1912—1913 ὑπηρεσίας ἐν τῷ Σώματι Προσκόπων Μαζαράκη.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 ἕως 5 τοῦ προηγούμενου

ἀρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιῶν.

3. Πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδαφίοις ἀναφερόμεναι συντάξιμοι ὑπηρεσίαι λογίζονται ὡς πραγματικαὶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδ. 1 τοῦ προηγούμενου ἀρθρου πλην τοῦ χρόνου τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ὅστις θεωρεῖται ὡς χρόνος πλάσματικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 38.

Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 37 ὑπηρεσίαι δὲν δύναται νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας πληρώσεως τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 36 ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων θανάτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος συνεπειᾶ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 39.

1. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κατατάξεως τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς τὰς τάξεις μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 ἀναφερομένων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ κοινοποιήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ στρατιωτικοῦ λογίζεται γενομένη δένα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ἢ σχετικὴ διοικητικὴ πράξις, πλην ἂν ἄλλως ὀρίζεται εἰς τοὺς νόμους περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν.

Ἐν ἐλλείψει δημοσιεύσεως λογίζεται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς διοικητικῆς πράξεως.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαιώσιν τοῦ συνταξίμου χρόνου ἐλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλήρες ἔτος, ἐὰν εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς ἑξ ἡμέρας.

Τοῦτο ἐφαρμόζεται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς τε πραγματικῆς καὶ πλάσματικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 40.

1. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐδαφίων 2 καὶ 3 στρατιωτικῶν, τῆς ἐν ἄρθρῳ 37 ἐδαφ. 1α μαθητείας, ὡς καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 περιπτ. β' ἀδελφῶν νοσοκόμων, ὑπολογίζεται διπλάσιος διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς χρόνον διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως.

2. Ὡσαύτως ὑπολογίζεται διπλάσιος ὁ χρόνος κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐδαφίων 2 καὶ 3 στρατιωτικῶν :

α') Διετέλεσεν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐκ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν οὗτος ἀποδεξιγμένως ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του.

β') Μετέσχεν εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἢ Βορειοηπειρωτικὸν ἀγῶνα ὡς στρατιωτικὸς ἢ ἰδιώτης.

γ') Διετέλεσεν ὑπὸ τὰς διατάξεις τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ποτὲ προσωρινῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ διάστημα ὑπηρετήσας εἰς τὸν Στρατὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

δ') Ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1912—1913 ὑπηρεσίας ἐν τῷ Σώματι Προσκόπων Μαζαράκη.

3. Ὁ κατὰ τὰ ἐδαφία 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὑπολογιζόμενος ἐν διπλάσιασμῷ χρόνος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς χρόνος πλάσματικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 41.

1. Ὁ χρόνος τῆς ἐν καταστάσει πενητικῆς ἐνεργείας ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν λογίζεται διπλάσιος μὲν ἐν εἰρήνῃ, τριπλάσιος δὲ ἐν πολέμῳ, ἐφ' ὅσον κατὰ ἑκάστον ἐξάμηνον συμπληροῦσι 40 ὥρας πτήσεων.

Ὁ διπλάσιασμός ἢ τριπλάσιασμός οὗτος δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς χωρεῖ μόνον ἐὰν συντρέχῃ δεκατεσσάρων ἐτῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας στρατιωτικοῦ, εἰς ἣν προσμετρεῖται καὶ ὁ χρόνος φοιτήσεως εἰς παραγωγικὰ σχολεῖα.

Ὁ ἀνωτέρω περιορισμὸς δὲν ἰσχύει, ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς

ἀπομακρύνεται τῶν τάξεων ἀκουσίως αὐτοῦ ἢ ὀνήσκει ἐν ἐνεργείᾳ.

2. Ὡσαύτως λογίζεται διπλάσιος μὲν ἐν εἰρήνῃ, τριπλάσιος δὲ ἐν πολέμῳ ὁ χρόνος τῶν καταδυτικῶν ἐξαμηνίων. ἅτινα συμπληροῦσιν οἱ ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων ὑπηρετούντες καὶ ὁμοίως ἐπαυξήσεως συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ὁ διπλασιασμὸς ὁμοίως τοῦ ἐν εἰρήνῃ συνταξίμου χρόνου αὐτῶν λόγῳ καταδυτικῶν ἐξαμηνίων λογίζεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς συνεπλήρωσεν εἰκοσαετῇ τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ ἀπομακρύνεται τῶν τάξεων ἀκουσίως αὐτοῦ ἢ ὀνήσκει ἐν ἐνεργείᾳ.

Ὁ ἐν διπλασιασμῷ ἢ τριπλασιασμῷ ὑπολογιζόμενος ὡς ἄνω χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Γ'. Π ο σ ὶ ν Σ υ ν τ ᾶ ξ ε ω ς .

Ἄρθρον 42.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας μέχρι ἐτῶν εἴκοσι πέντε εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ὡς αὕτη καθορίζεται εἰς τὰ ἄρθρα 36, 37 καὶ 41 τοῦ παρόντος νόμου.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἰκοσιπενταετοῦς πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ δύο μὲν πεντηκοστὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ κατὰ τρία πεντηκοστὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κανονιζομένη σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τόσα πεντηκοστὰ αὐτῆς ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς πλασματικῆς ὑπηρεσίας ὡς αὕτη καθορίζεται εἰς τὰ ἄρθρα 36, 37 καὶ 40 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις παντὸς ἀπομακρυνομένου δημοσίου λειτουργοῦ διατελέσαντος ὡς στρατιωτικοῦ εἰς κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας προσαυξάνεται δι' ἕκαστον ἐξάμηνον πτητικῆς ἐν πολέμῳ ἐνεργείας ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε κατὰ τοῦτο τὰς ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 41 καὶ 76 ὑριζόμενας ὥρας πτήσεων, κατὰ δύο ἑκατοστὰ τοῦ ἐκάστοτε ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ σημαγοῦ.

Τὸ ἐξάμηνον καὶ ὁ ἐφευδὴν ἢ ἐτραυματίσθη ὁ ἀεροπόρος ἐξ ἀεροπορικῆς ἀνυψώσεως ἀνεξαρτήτως χρόνου καὶ ὥρων πτήσεων, λογίζεται ὡς πλήρες πτητικὸν τοιοῦτον.

Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς Σχολὰς Ἀέρος ἐκτελεσθεῖσαι πτήσεις παρὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν δὲν συνυπολογίζονται διὰ τὴν ἀνωτέρω πρόσαυξήσιν.

Εἰς περίπτωσιν λογισμοῦ ὡς πτητικῆς ἐνεργείας χρονικῶν διαστημάτων οὐχὶ πλήρων ἐξαμηνίων προστίθενται ταῦτα καὶ ἐξάγεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαμηνίων, τοῦ υπολοίπου λογιζομένου ὡς πλήρους ἐξαμηνίου ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω προσάυξησις κανονίζεται καὶ ἀπονέμεται σὺν τῇ συντάξει, λαμβάνεται δ' ὑπ' ὄψει διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἁρθρῶν 5, 18, 31, καὶ 46 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὸν ἀπομακρυνόμενον τῶν τάξεων στρατιωτικὸν ὑπηρετήσαντα ἐν πολέμῳ ἐπὶ ὑποβρυχίων παρέχεται προσάυξεις συντάξεως δι' ἕκαστον καταδυτικὸν ἐξάμηνον, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου καταδύσεις 30 ὥων τοῦλάχιστον.

Διὰ τοὺς ἐπὶ ὑποβρυχίων ὑπηρετήσαντας κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1940 πολέμους τὸ ελάχιστον ὑποχρεωτικὸν ὄριον καταδύσεως ὁρίζεται εἰς 24 ὥρας.

Ἡ ὡς ἄνω προσάυξεις συντάξεως δι' ἕκαστον ἐμπόλεμον καταδυτικὸν ἐξάμηνον συνίσταται εἰς 2)100 τοῦ ἐκά-

στοτε ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ ὑποπλοάρχου διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀρχικελευστάς καὶ εἰς ἐν ἑκατοστὸν τοῦ αὐτοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ διὰ τοὺς ὑπαξιωματικούς, διόπους καὶ ναύτας.

Διὰ τὸ καταδυτικὸν ἐξάμηνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐποικοῦ προτήχου ὁ ἐνδιαφερόμενος λογίζεται ὡς προσάυξεις συντάξεως ἢ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ νέου βαθμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου πολέμου ἐξαμηνίου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν προτάσει τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Ὑποβρυχίων στηριζομένη ἐπὶ τῶν τηρουμένων βιβλίων καταδύσεων, καθορίζει τοὺς συμπληρώσαντας τὸ ἐξάμηνον τοῦτο τηρουμένου ἐν ἰσχύι καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1936 Β. Διατάγματος ὡς καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσιν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Τὰ ἐξάμηνα λογίζονται ἀρχόμενα τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐν περιπτώσει καὶ ἢ τὰ ἐμπόλεμα χρονικὰ διαστήματα καταδύσεως δὲν εἶναι πλήρη ἐξάμηνα προστίθενται ταῦτα καὶ ἐξάγεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαμηνίων, τοῦ υπολοίπου λογιζομένου πλήρους ἐξαμηνίου ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖται ἐκ πλείον τῶν τριῶν μηνῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 ἐφαρμόζονται ἀνολόγως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

5. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α.Ν. 3885 τοῦ 1941 καταργεῖται.

6. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσαυξήσεις λόγῳ πτητικῶν καὶ καταδυτικῶν ἐξαμηνίων παρέχονται μόνον εἰς περίπτωσιν κανονισμοῦ συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 44.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ σύνταξις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 42 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τοῦ ἁρθροῦ 54 ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

2. Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος, ἐάν δὲν ἔχη δεκαπενταετῇ τοῦλάχιστον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, δικαιούται χρηματικὸν βοήθημα ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τῶν μηνῶν ὅσα τὰ ἔτη τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 45.

1. Διὰ τοὺς ἐξερχόμενους τῆς ὑπηρεσίας συνεπείᾳ νόσου ἢ τραύματος προελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παρόντος καὶ τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ παρόντος.

Ποσοστὸν ἀνικανότητος ἔλασπον τοῦ 25 οἷο δὲν παρέχει δικαίωμα συντάξεως ἀνικανότητος.

2. Ἄν ἡ σύνταξις, ἢ ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας προκύπτουσα εἶναι ἀνωτέρα τῆς τοιαύτης τῆς ἀναλογούσης εἰς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος καταβάλλεται ἢ μείζων αὕτη σύνταξις.

3. Τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας τῶν παρόντων ὁρίζεται παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1922 ἐκτελεστικοῦ τοῦ Ν. 2769 τοῦ 1922 καὶ τοῦ προσηρημένου τῷ Διατάγματι τούτου πίνακος.

4. Ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ καταστάσει τῆς πολέμου ἀποστρατείας ἢ πολέμου διακινεώσεως διατελούντων ἀποταχθέντες ἢ ἀποτασσόμενοι λαμβάνουσι σύνταξιν ἀνολόγως τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

Ἄρθρον 46.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, συντρέχοντων δὲ ἐνός ἢ πλείονων τέκνων ἢ σύνταξις τῆς γήρας καὶ τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τούτης.

2. Μὴ ὑπερχούσης χήρας συζύγου ἢ ἀναούσης ἢ κηρυχθείσης ἀράντου ἢ ὑπολειπόμενης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ σύνταξις τοῦ ἐνός ἢ τῶν πλείονων τέκνων συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς εἰς τὸν θνήσκοντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων, ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτήν, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελοῦσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ποσοῦ τῆς συντάξεως.

4. Τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος νόμου μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας συνίσταται εἰς τὸ 1) 4 τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου ἂν δὲν ὑπάρχωσι δικαιοῦχα συντάξεως τέκνα, εἰς τὸ 1) 6 δὲ ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

Ἐκλιπόντων τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς μελῶν τῆς πατρικῆς οἰκογενείας ἡ ἀπολεσάντων τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ μερὶς αὐτῶν προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενον μερίδιον συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας δὲν ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς μεταγενεστέρως ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς συζύγου ἢ τῶν τέκνων.

5. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συμμετοχὴ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἄνευ τέκνων χήρας συζύγου ὀρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τῆς χήρας ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐγερθῇ ἀγωγὴ διαζυγίου μεταξὺ τῶν συζύγων καὶ ἡ σχετικὴ δίκη διεκόπη βιαιῶς συνεπιβὰ θάνατον τοῦ ἀνδρός.

*Ἀρθρον 47.

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὰ 3) 10 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὀρίζεται ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν.

Ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφὰς κατ' ἴσας μερίδας, δυναμένης ν' ἀπαιτηθῇ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ταύτης κεχωρισμένως.

Ἀποκαθισταμένης ἡ ἐκλειπούσης τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

3. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ἢ θανούσης ἡ σύνταξις ὁλόκληρος ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφὰς.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιώματος συντάξεως ὑπὲρ ἀμεινότερων τῶν γονέων κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 32 ἡ σύνταξις κατανομέται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

*Ἀρθρον 48.

Ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν θανόντα σύνταξις λογίζεται, ἂν μὲν οὗτος ἀπεβίωσεν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ ὀριζομένη ἐν ἄρθροις 42, 43 καὶ 44 ἂν δὲ ἀπεβίωσεν ὑπὸ τούτοις ὅροις τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 26 ἢ ὀριζομένη ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 45.

*Ἀρθρον 49.

Ἐπὶ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαπενταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ χωρὶς νὰ συντρέχουν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος δικαιούνται εἰς χρηματικὸν βοήθημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 44.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀναγνώρισις καὶ προστασία τοῦ δικαιώματος.

*Ἀρθρον 50.

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς σύνταξιν ἢ εἰς αὐξήσιν συντάξεως ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς πενταετίας ἀπ' ἧς τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἐγεννήθη, εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχου εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημόσιου Λογιστικοῦ αἰτήσιν ἥτις παραπέμπεται μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Ἐὰν ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτήσιν, ἡ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑπόβολήν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ

παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

3. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν. Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἐπιτροπὴν ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα ἢ παραγγραφεὴ δὲν συμπληροῦνται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν, ἀπ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριόριστως ἰκανὰ ἢ ἐκτῆσαντο ἐπιτροπὴν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

4. Αἰτήσεις περὶ ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως ἀπιδόματος ἢ πληρωμῆς ἀναγνωρισθέντων ἢ καθυστερουμένων τοιούτων, ὑποβάλλομένη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν παρὰ παντὸς τρίτου, οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα παράγει οὐδὲ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ εἰδικοῦ πληρεξουσίου παρέχοντος τὴν εἰδικὴν ἐντολήν πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσῃ ἀναφερομένων.

*Ἀρθρον 51.

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἢ αἰτήσεως πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου ὑποβάλλεται, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίας χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἰτήσιν, ἡ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑπόβολήν αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ αἰτήσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἰτήσις, παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν ἥτις ὀφείλει νὰ παράσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῇ στοιχείων πᾶσαν χρῆσιν ὡς πληροφορίαν ἀπαραιτήτως δὲ ἐπίσημον ἠιστοποιήσιν περὶ τοῦ Σώματος, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐπιμελεία τοῦ Ὑπουργείου προκαλεῖται ἀρμοδίως καὶ πᾶσα ἀναγκαία πληροφορία περὶ τῆς διὰ τὴν πάθησιν νοσηλείας τοῦ στρατιωτικοῦ, περὶ τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανότητός του, καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεώς του, ἂν αὕτη εἶχεν ἤδη συντελεσθῇ πρὸ τῆς ὑπόβολης τῆς αἰτήσεως.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν παρὰ τῆς ἀρμοδίας, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος, στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐνέργειαν ὑπὸ Ἀξιωματικοῦ ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος, τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καὶ ὃν αἱ συνεπείαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις ἀξιωματικὸς δύναται νὰ καλῇ πρὸς ἐξέτασιν πάντα δυνάμενον νὰ γνωρίξῃ τὰς περιστάσεις, ὑφ' ὧς ἐπάρθεν ὁ στρατιωτικὸς καὶ νὰ ζητῇ πᾶσαι ἀναγκαῖαι πρὸς μόρφωσιν γνώμης πληροφορίαν, διατυπῶναι δὲ λεπτομερῶς ἐν ἐκθέσει ἡτιολογημένον πόρισμα, ὅπερ μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Τὸ Ὑπουργεῖον παραπέμπει τὸν παθόντα εἰς τὸ ἐγγύτερον τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν ἢ τῆς ἀεροπορίας νοσοκομεῖον, τριμελὲς δὲ Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ δύο τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων ἰατρῶν λαμβάνουσα γνώσιν τῶν ἀνακρίσεων, γνωματεύει κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐπιστημονικὴν αὐτῆς κρίσιν καὶ μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκῶς ἡτιολογημένης γνωματεύσεως τῆς περὶ τοῦ εἶδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προήλθε προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μὴ, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 45 ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἀδύνατον ἢ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ τοῦ ἐπιβλήοντος θανάτου αὐτοῦ ἢ λόγῳ τῆς ὑγεινῆς του καταστάσεως ἢ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

1. Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐκτελούντων ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 αἰτήσεις ὑποβάλλονται εἰς τὴν οἰ-

καίαν διπλωματικήν ἀρχὴν τὴν ἐδρεύουσιν εἰς τὴν χώραν. ἐν ἣ ὑπηρετοῦσι καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὴν οἰκείαν προξενικήν ἀρχὴν. ἥτις ἐνεργεῖ τὰς ἐν ἐδαφίῳ ὃ ἀνακρίσεις, δι-
ρίζει, τριμελὴ ἐξ ἰατρῶν Ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένην κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένῃ τυχὼν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, αἱ ἀνακρίσεις ἐνεργοῦνται κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα. τὸ δὲ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ αὐταὶ διαβιβάζονται, ἐνεργεῖ τὰ ἐν ἐδαφίῳ ὃ παρήγαγος ὃ ὀριζόμενα.

5. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον ὃ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τριμελὴς ἐξ ἰατρῶν Ἐπιτροπὴ διαβιβάζει τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῆς γνωματεύσεώς της εἰς τὴν ἀρμόδιαν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐφ' ὅσον αὕτη κριθεῖσα ἀναγκαῖα εἶναι δυνατὴ ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν ἐδαφίῳ ὃ παρήγρ. ὃ θεμάτων.

Ἀδυναμία προσελύσεως τοῦ παθόντος ἐνώπιον τῆς ὡς ἂν Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς συγχωρεῖται μόνον διὰ λόγους ὑγείας. πιστοποιουμένους αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ βεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐγγυτέρου τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ, ναυτικοῦ ἢ τῆς ἀεροπορίας νοσοκομείου. ἢ ὑπὸ τῆς κατὰ τὰ ἐδάφια ὃ ἢ 4 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς καὶ ἡ κατὰ τὰ ἐδάφια ὃ καὶ 4 τριμελὴς ἐξ ἰατρῶν τοιαύτη δικαιούσιν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεώς των νὰ προκαλέσωσιν τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγγράφων. ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν των δὲν παρέχωνται ἐξ αὐτῶν ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν γνώ-
μης.

7. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος ὀφειλομένης εἰς νόσον ἢ γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

8. Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος, ἐκτὸς ἂν ἐνηργήθῃ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

9. Ἐπανεξέτασις τοῦ παθόντος παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ διαταχθῇ ἐφ' ἄπαξ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δέον δὲ νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται μετ' ὁλοκλήρου τοῦ σχετικοῦ φακέλλου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων ἐκδίδει τὴν σχετικὴν αὐτοῦ πράξιν ἢ ἀπόφασιν.

10. Ἡ οἰκεία Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρεοῦται νὰ γνωμοδοτήσῃ, ἀσχέτως τῆς θειτικῆς ἢ ἀρνητικῆς περὶ τούτου γνώμης της, περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ὑπηρεσίαν ἀνικανότητος τοῦ παθόντος κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ ὃ τοῦ ἀρθροῦ 4ῃ ὀριζόμενα.

11. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἱατρικῆς ἐξέτασεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, καταλογίζεται ὅμως ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς βάρος τοῦ αἰτούντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του. ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθεῖ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, ποσὸν ὀριζόμενον ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 52.

1. Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀσχετῶς τὴν ἀναγνωριστὴν δικαιώματος συντάξεως. ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ γραμματίου βεβαιώσεως τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβόλῃν ποσοῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

νομικῶν. δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III.

ΚΟΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀποδείξις ἀνικανότητος μελῶν οἰκογενείας. ἀπορία.
λύσις γάμου καὶ ἐνηλικίωσις τέκνων.

Ἄρθρον 53.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 5, 6, 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος νόμου γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν τέκνων καὶ τοῦ πατρὸς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

2. Ὅπου κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος ἀπορία, αὕτη κρίνεται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Δικαστικὴ ἀπόφασις λύουσα τὸν γάμον, καὶ ἥς δὲν ἡσκήθῃ ἐνδίκον μέσον θεωρεῖται, μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἀμετάκλητος ἐν πάσῃ περιπτώσει μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἐκτὸς ἂν ἀποδεικνύεται ὅτι αὕτη κατέστη ἀμετάκλητος πρότερον.

4. Ἡ ἐνηλικίωσις τῶν ἀρρένων συνταξιούχων θεωρεῖται γενομένη τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ ὃ συμπληροῦται τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἢ δὲ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ πατρὸς λογίζετα γενομένη τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ ὃ συμπληροῦται τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 54.

1. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς ἀπὸ τοῦ ἐκδομένου τοῦ ἀπολοῦθου καὶ κάτω καὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας τοῦ στρατεύματος ἐν γένει τοὺς δικαιουμένους συντάξεως λόγῳ παθήσεως ὀφειλομένης προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των παρέχεται σὺν τῇ συντάξει μηνιαῖον προσωπικὸν καὶ ἀμεταβίβαστον ἐπίδομα, ἀνὰ λόγους τοῦ ἐκ τῆς παθήσεως ταύτης ἐκδομένου μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ὡς κατωθί:

εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀναπηρ. 50 οἰο καὶ ἄνω δοχ. 80.000
εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀναπηρ. 60 οἰο καὶ ἄνω δοχ. 100.000
εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀναπηρ. 70 οἰο καὶ ἄνω δοχ. 120.000
εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀναπηρ. 80 οἰο καὶ ἄνω δοχ. 180.000
εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀναπηρ. 90 οἰο καὶ ἄνω δοχ. 240.000
εἰς τοὺς ὑποστάντας ἀναπηρ. 100 οἰο δοχ. 320.000

2. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου παρέχονται τὰ αὐτὰ ἐπίδομα καὶ ὅταν ἡ σύνταξις κανονίζεται βάσει τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος ὡς μεῖζων.

3. Εἰς τοὺς ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὁπλίτας ἐν γένει τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ παθήσεως μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ δικαιουμένους συντάξεως παρέχεται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος τὸ 1/4 τοῦ ἐπιδόματος τούτου μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος.

4. Τὰ κατὰ τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 3 ἐπιδόματα καταβάλλονται μόνον ἐφ' ὅσον δὲν παρέχεται παρὰ τοῦ Δημοσίου Νοσοκομειακῇ περίθαλψις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀνώτατον ὅριον συντάξεως. ἐναρξὺς συντάξεως καὶ συρροὴ συντάξεως καὶ μισθοῦ ἢ ἄλλων ἀπολαυτῶν.

Ἄρθρον 55.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς ἀπονεμαζομένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον μηνιαίας συντάξεως δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἐκάστοτε μηνιαῖον συντάξιμον μισθὸν ὅστις τοῦ ὁμοῦ κανονίζεται ἢ σύνταξις.

Ἐξαιρετικῶς ἐάν συντρέχη περίπτωσις προσταξήσεως τῆς συντάξεως λόγῳ πτητικῶν ἢ κατὰβυτικῶν ἐξαιρήσεων ἢ οὕτω προσταξινομένη συντάξις δύναιται νὰ ὀρισθῇ μέχρι τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας ὡς οὗτος ὀρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 9 καὶ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰς προηγουμένων παρρηγράφους περιορισμοὺς δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 ὀριζόμενα ἐπιδόματα λόγῳ νόσου.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ συνταξιούχου.

Ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἀπομακρύνσεις λογίζονται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως.

Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἢ ἀπομακρύνσεις λογίζονται γενομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 39 ὀριζόμενα.

2. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπιδομάτων ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ ὅν ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ κανονίζουσα τὸ ἐπίδομα.

3. Ὁ παραιτηθεὶς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφιον 1 περιπτώσεις α' καὶ ε' μόνιμος ἢ ἰσθίσιος ὑπαλλήλος παύει αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως. ἐάν αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ προηγουμένως.

4. Ἐάν αἱ λόγῳ παθίσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν μετὰ τὴν ἀπομακρύνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως λόγῳ παθίσεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τῶν συνεπειῶν.

5. Θανόντος τοῦ πατρὸς τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 32 ἐδάφιον 18 δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῆς γήρας μητρὸς ἢ ἀδελφῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

6. Κηρυχθεὶς ἀφανείας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν τῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ ἀφάντου εἰδήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀφανείας διατάξεις.

7. Ἐπὶ ἐξαφάνσεως στρατιωτικοῦ ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει, ὅπου συντρέχει περίπτωσης ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ τοῦ ἀφάντου εἰδήσεως. ἂν ἡ ἐξαφάνσις παραταθῇ ἐπὶ ἐξάμηνον, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀφανείας.

8. Ἐπὶ ἐξαφάνσεως ἐν πτήσει ἢ ἐν καταδύσει ἐν εἰρήνῃ ἢ ὡς ἄνω παραγράφος ἰσχύει ἐάν ἡ ἐξαφάνσις παραταθῇ ἐπὶ ἓνα μῆνα καὶ πιστοποιηθῇ αὕτη δι' ἐνόρκου προανακρίσεως.

9. Εἰς περιπτώσιν καὶ ἢν ἡ ἀναγνώρισις συμμετοχῆς τῆς πατρικῆς οἰκογενείας εἰς τὴν συντάξιν τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων γίνεταί μετὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως τῶν προσώπων τούτων, ἡ καταβολὴ τοῦ μεριδίου τῆς συμμετοχῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 57.

1. Εἰς τὸν δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπομακρυνόμενον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μόνιμον ἢ ἰσθίσιον ὑπαλλήλον ἢ μόνιμον στρατιωτικὸν παρέχονται ἐπὶ ἐξάμηνον πάσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ ἐξαιρέσει :

α' τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως ἔνεκα πειθαρχικοῦ παρκατώματος ἢ ὑπηρεσιακῆς ἀνεπαρκείας τῶν μονίμων ἢ ἰσθίων ὑπαλλήλων καὶ

β' τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ χωρὶς νὰ συντρέχῃ ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 1α καὶ ε' καὶ 26 ἐδ. 1α καὶ β' ὑπηρεσία.

2. Ὁ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μόνιμος ἢ ἰσθίσιος ὑπαλλήλος ἢ δι' ἀνακλήσεως ἐξ ἀποστρατείας ἐφεδρὸς στρα-

τιωτικὸς δικαιούται εἰς τὴν ἐκ νεοῦ ἀπόληψιν ἐξαιρήσεων ἀποδοχῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου. ἐάν ἡ νέα ὑπηρεσία τοῦ εἶναι προκειμένου μὲν περὶ στρατιωτικοῦ τοῦλάχιστον διετῆς πρακτικῆς καὶ συνεχῆς, προκειμένου δὲ περὶ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου τοῦλάχιστον τετραετῆς καὶ συνεχῆς.

3. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἐξαιρήτου κατὰβάλλονται καὶ εἰς τὴν γῆραν τοῦ θανόντος μονίμου ἢ ἰσθίου ὑπαλλήλου ἢ μονίμου στρατιωτικοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι τὰ μὲν ἀήλικα ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἄγαμα καὶ ἀνήλικα ἢ ἐνῆλικα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἐδαφ. 2 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποδοχῶν ἐξαιρήτου τῆς γήρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μονίμου ἢ ἰσθίου ὑπαλλήλου ἢ δι' ἀνακλήσεως ἐξ ἀποστρατείας ἐφεδρὸς στρατιωτικοῦ.

5. Ἐάν ὁ ἀποθανὼν εἶναι συνταξιούχος καταβάλλεται ἐπὶ ἐξ μῆνας εἰς τὴν γῆραν καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τέκνα αὐτοῦ ὁλόκληρος ἡ σύνταξις τοῦ θανόντος.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἡ πληρωμὴ τῆς τυχόν ἀπονειμομένης συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐξαιρήτου ἐκτὸς ἐάν ἡ σύνταξις μετὰ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχόμενων τυχόν ἐπιδομάτων ἢ προσταξέσεων εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἀποδοχῶν, ὅτε ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἐφ' ἧς ἐγεννήθη τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν, μὴ καταβαλλομένων ἐν τοιαυτῇ περιπτώσει ἐξαιρήτων ἀποδοχῶν.

7. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καταβαλλόμεναι ἀποδοχαὶ ἐξ μηνῶν βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ἀνήκουν οἱ ἀπομακρυνόμενοι ὑπαλλήλοι.

Αἱ ἀποδοχαὶ ἐξ μηνῶν τῶν ἀπολυομένων ὑπαλλήλων τῶν Ἀνακτόρων καταβάλλονται ἐν τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξ ἰδίας πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 58.

1. Δὲν καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διπλῇ σύνταξις ἢ σύνταξις καὶ ἀποδοχαὶ συγχρόνως.

Ὡς ἀποδοχαὶ νοοῦνται πᾶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν εἰς ἀντάλλαγμα προσφερομένης ὑπηρεσίας ὑπὸ ὑπαλλήλου μονίμου, ἐκτάκτου, ἡμερομισθίου ἢ ἐπὶ συμβάσει, ὑπὸ μορφήν ἀποδοχῶν ἢ μηνιαίας ἢ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἢ ἀντιμισθίας, διὰ παροχὴν οἰασδήποτε φύσεως ἐργασίας.

Δὲν καταβάλλεται ομοίως ἡ σύνταξις ἐάν ὁ συνταξιούχος διατελῇ εἰς μὴ δημοσίαν θέσιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσία παρέχει κατ' ἀρχὴν δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ὅπωςδήποτε λαμβάνεται ὑπ' ὀψιν διὰ τὸν κανονισμὸν ἢ τὴν αὔξησιν συντάξεως, καταβαλλομένης ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

2. Ἐάν ὑφίσταται περίπτωσης συρροῆς συντάξεων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον εἴτε ἐξ ἰδίου δικαιώματος εἴτε ἐκ μεταθεβάσεως καταβάλλεται ἡ μείζων σύνταξις.

3. Ἄν ἐκ τοῦ θανάτου συνταξιούχου τινὸς γεννῶνται ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ πλείονα δικαιώματα συντάξεως ἀπορρέοντα ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἐκ παθιμότητος τοῦ θανόντος ἢ ἐκ τῶν συνθηκῶν τοῦ θανάτου τοῦ ἢ οἰκογενείας του δικαιούται τῆς μεγαλύτερας μόνον ἐκ τῶν συντάξεων τούτων.

4. Συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου, ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδίου παθιμότητος, ἐκμισθοῦντες τὴν ἐργασίαν τῶν ὁπωσδήποτε, εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσ. ἢ Ἱδιωτ. Δικαίου, εἰς Τρόπεζας, εἰς Ἑπιχειρήσεις πάσης φύσεως, εἰς ἄτομα ἐν γένει, ἢ ἀσχοῦντες ἐλευθέρου ἐπάγγελμα, λαμβάνουσι πλήρη τὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου σύνταξιν, μόνον ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῆς συντάξεως ταύτης καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ἐργασίας τῶν ἢ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος μηνιαίων ἀπολυτῶν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως τῆς Δημοσίας Διοικητικῆς Ἱεραρχίας. Ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως, τὸ ὑπερέκτενον ἐκπίπτει ἐκ τῆς συντάξεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐπὶ συνταξιοδοτούμενων βάσει τοῦ συντάξιμου μισθοῦ βιβλίου. οὗ αἱ ἀποδοχαὶ εἶναι ἀνώτεραι τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως ἢ ἐκπτώσεως ἐκ τῆς συντάξεως χωρεῖ ὅταν τὸ ἄθροισμα ταύτης καὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως τῆς ἐργασίας τῶν ἢ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος ἀπολαύων αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς ἐκάστοτε ἀποδοχὰς τοῦ βιβλίου βάσει τοῦ ὁποίου συνταξιοδοτεῖνται.

Προκειμένου περὶ συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου οὐχὶ ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἐξ ἰδίου παθήματος ἀλλ' ἐκ μεταβιβάσεως, συνταξιοδοτῆς τῆς περιπτώσεως α' τοῦ παρόντος ἐδαφίου λαμβάνονται ὡς ὅριον αἱ ἐκάστοτε ἀποδοχαὶ ἐνεργείας τοῦ βιβλίου εἰσηγητοῦ συνταξιοδοτῆς δὲ τῆς περιπτώσεως β' ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως ταύτης.

5. Ὡς μηνιαῖα ἀπολαύει ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως ἐργασίας περὶ ὧν τὸ ἐδάφιο 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ νοοῦνται πᾶσαι αἱ ὑφ' οἷονδήποτε τύπον χορηγούμεναι ἀμοιβαὶ διὰ παρεχομένην ἐργασίαν ἢ δι' οἰκονομικὰ ἀπασχόλησιν.

Ἐὰν αἱ ἀμοιβαὶ αὐτὰς ὀρίζονται δι' ἑλασσον ἢ διὰ μείζον τοῦ μηνὸς χρονικὸν διάστημα, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν αἱ ἀναλογούσαι δι' ἕκαστον μῆνα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐλήφθησαν.

Ὡς ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα νοοῦνται τὰ ἐν τῷ Κώδικι περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ὀριζόμενα.

6. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὑπάγονται καὶ οἱ λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν.

Ὁμοίως οἱ λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν δικαιούνται μισθοῦ καὶ συντάξεως ἢ δύο συντάξεων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τούτων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1.500.000 μηνιαίως. Τὸ ἐπὶ πλέον ἐκπίπτει ἐκ τῆς συντάξεως.

7. Ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῶν συντάξεων, αἵτινες καταβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τῶν Τραπεζῶν καὶ πάσης φύσεως Ἰδρυμάτων καὶ ἐπιχειρήσεων ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 4.000.000 μηνιαίως τὸ ὑπερέσθλον ἐκπίπτει ἐκ τῆς συντάξεως ἢ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκπτώσεις, παραγραφαὶ καὶ διαγραφαὶ

Ἄρθρον 59.

Ἡ μὴ ἐντὸς τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον προϋποκειμένων ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονουῆς ἢ ἀξίσεως συντάξεως συνεπάγεται τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 60.

Ἐν οὐδεμίᾳ ἀνεξαίρετως περιπτώσει ἐπιτρέπεται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀναδρομικῶς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεις διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ πράξις ἢ ἀποφασίς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 61.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀπώλυνται:
α') Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀπολυθῇ διότι ἀπέσχε τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθιερώντων αὐτοῦ ἀδικολογημάτων.
β') Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος καταδικασθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 5458)1932.
γ') Ἐὰν ὁ δικαιούχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ αλλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτην, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τ' ἀδικήματα στρέφονται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ κατὰ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Παρεχομένης χάριτος μετ' ἄρσεως συνεπειῶν ἢ ἐπερχομένης ἀποκαταστάσεως τὸ δικαίωμα ἀνακτάται ὑπὸ τοῦς ὁ-

σοὺς τῆς παραγράφου β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἐπομένου ἀρθροῦ.
2'. Ἐν ἡ συγὰτρη ἔλθῃ εἰς γάμον ἢ ἡ χήρα εἰς νέον τοιοῦτον, εἴτε κατὰ τὸ ἡμεδαπὸν εἴτε κατὰ τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον ἢ ἐὰν ἡ χήρα σύζυγος ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγὴν.

ε') Ἐὰν ἡ δικαιούσα συντάξεως χήρα σύζυγος ἀποκτήσῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς νόθου τέκνον ἢ καταδικασθῇ δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παρανομίᾳ, ἀμβλώσει, παιδοκτονίᾳ ἢ ἀποκρύψει τοκετοῦ.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 617)1948 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, ἡ ὑπὸ τούτου ὁμῶς προβλεπομένη στέρεσις συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως.

Ἐπίσης ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ ΝΑ' τοῦ 1948 ψηφίσματος τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 12 παραγρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 230 τοῦ 1941 «περὶ στέρσεως δικαιώματος συντάξεως κλπ.».

Ἄρθρον 62.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ ἐὰν ὁ δικαιούχος:

α') Καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ οἰφθήποτε ἀδικήματι πλην τῶν ἐν τῇ περιπτώσει γ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ ἀναφερομένων καὶ μέχρι λήξεως τῆς ποινῆς.

β') Ἀποβάλῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἢ ἀποκτήσῃ ξένην τοιαύτην.

Ἀρδέντος τοῦ λόγου τῆς μὴ ἀσκήσεως τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἄρχεται ἢ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μετὰ τὴν ἄρσιν μηνός.

2. Κηρυχθείσης ἀφανείας τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ πρὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τῆς τελεσιδικίου περὶ ἀφανείας ἀποφάσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἐξαφανίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δύναται ν' ἀσκηθῇ μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως.

Ἄρθρον 63.

1. Ἡ σύζυγος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 61 ἐδαφίου 1 περιπτ. γ' καταδικασθέντος καὶ τὰ τέκνα τούτου δικαιούνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως ὡς ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἶχεν ἀποβιώσει. Ἀνακτωμένου τυγχὸν δικαιώματος ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος : αὐτὰ τοὺς ὅρους τῆς δευτέρας παραγράφου τῆς γ' περιπτώσεως τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 61 παύει ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίου συντάξεως.

2. Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 ἐδ. 1 α καταδικασθέντος δικαιούνται : αὐτὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν δικαίωμα, νὰ τύχῃσι τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως ὡς ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἶχεν ἀποβιώσει.

Ἄρθρον 64.

Πράξις τῆς Διοικήσεως ἀναγνωρισθεῖσα ὡς παράνομος διὰ τελεσιδικίαν ἀποφάσεως ἢ συμβιβασμοῦ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη διὰ τὰς ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως συνεπείας αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κανονισμὸς τῶν συντάξεων - Ἐκτελέσεις πράξεων

Ἐκχώρησις συντάξεων.

Ἄρθρον 65.

1. Τὰ ἀρδέντα τὸν κανονισμὸν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων καὶ τὴν ἐν γένει ἀναγνωρίσιν ἢ προστασίαν τοῦ δικαιώματος τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγομένων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων διέπονται ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» καὶ τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4ης Ἰου-

λίου 1923 κλπ.) ως τούτα ετροποποιήθησαν διά μεταγραφών διατάξεων.

2. Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ συντάξεων πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιτρέπονται μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ὀριζόμενα τεχνικὰ καὶ ἑκτακτα ἐνδικοῦ μέτρα. Τηρουμένης αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 362/1943.

Ἄρθρον 66.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ κανονισμοῦ συντάξεως πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Μετὰ τὴν διὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναγνώρισιν τῶν εἰς σύνταξιν δικαιοῦχων προσώπων πᾶσα τυχὼν συνεπείᾳ μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τούτων μείωσις τοῦ ποσῶ τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις κηρωρισμένης καταβολῆς τῆς ἀναγνωρισθείσης συντάξεως.

3. Αἱ μεταβολαὶ αἱ ἀρρωστοὶ τὴν ἐνηλικίωσιν τῶν ἀρρένων, ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὴν ἱὴν Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ σύνταξις δὲν ἐκχωρεῖται οὐδὲ κατὰσχεται τῶν περὶ τούτων πράξεων οὐδὼν αὐτοδικαίως ἀκύρων, διατηρουμένων ὅμως τῶν κατὰ τὴν ἰσχύϊ τοῦ παρόντος κειμένων διατάξεων τῶν ἐπιτροπευτῶν τὴν κατάσχεσιν καὶ τὴν ἐκχώρησιν τῶν συντάξεων.

2. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαίωματος εἶναι ἰσχυρά, μὴ δυναμένη νὰ ἀνακληθῇ. Ἐκ τῆς παραίτησεως δὲν παραβλάπτεται τὸ δικαίωμα τῶν διαδόχων ἐν τῇ συντάξει προσώπων.

Ἄρθρον 68.

1. Ἡ κατὰς συνταξιούχους ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς συνταξιοδοτικῆς αὐτοῦ καταστάσεως νὰ καθίσταται αὐτὴν γνωστὴν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἐὰν ἐκ τῆς τυχὼν παραλείψεως τῆς ἀναγγελίας ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον, λόγῳ ἀχρεωστήτους καταβληθείσης συντάξεως, ὁ συνταξιούχος ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ ποσῶ τῆς συντάξεως τριῶν μηνῶν, ὑποχρεούμενος παραλλήλως νὰ ἀνερθώσῃ καὶ τὴν προκληθεῖσαν ζημίαν. Τὸ ποσὸν τῆς τε χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς προκληθείσης ζημίας βεβαιούται ὡς δημόσιον ἔσθον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσθῶν.

2. Ὑπόχρεσις διὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἐπερχομένης εἰς τὴν συνταξιοδοτικὴν κατάστασιν τοῦ συνταξιούχου μεταβολῆς, συγχάνουσιν α') ἐὰν ἡ σύνταξις ἀνήκει εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα πάντα τούτα, ἀδιαφόρως ἐὰν τὴν σύνταξιν εἰσπράττουσιν ὅμοι ἢ κηρωρισμένως, ὑποχρεούμενα ὡσαύτως ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τυχὼν ἀχρεωστήτως καταβληθέντων παρὰ τοῦ Δημοσίου, συνεπείᾳ τῆς παραλείψεως ταύτης, β') ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀποθάνει, ὁ εἰς οὗς μεταβιβάζεται τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἢ ἐὰν ἡ σύνταξις δὲν μεταβιβάζεται εἰς ἕτερα πρόσωπα, αἱ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος συνταξιούχου, γ') ἐπὶ ἀνηλικίων ἢ ἀνικάνων πρὸς δικαιοπραξίαν συνταξιούχων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ τῶν συνταξιούχων τούτων.

3. Ἐὰν συνεπείᾳ γάμου τοῦ συνταξιούχου, ἢ σύνταξις δέον νὰ διακοπῇ ὡς μὴ μεταβιβαζομένη εἰς ἕτερον πρόσωπον, ὑπόχρεσις πρὸς δὴλωσιν τοῦ τελευτήσαντος γάμου τυχάνουσιν ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι. Οὗτοι παραλείποντες νὰ προῶσιν εἰς τὴν σχετικὴν δὴλωσιν ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἀνορθώσεως τῆς τυχὼν προκλήσεως ζημίας, εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου συνεπείᾳ ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως, ὑπόκεινται καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην πρὸς τὴν σύνταξιν ἐξ μηνῶν, εἰσπραττομένην καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

4. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἐπαναδιορισθῇ εἰς δημοσίαν θέσιν ἢ ἀνακληθῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἐκμισθώσῃ

τὰς ὑπηρεσίας του κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐσκήρῳ 4 τοῦ ἄρθρου 58 ἀναγερόμενα, ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ τούτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Οἰκονομικῶν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) καὶ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν προσελθούσῃ.

Οἱ Προϊστάμενοι τοῦ Προσωπικοῦ ἢ ὁ Διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁ θεωρῶν τὸ ἐντάλμα πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ ἢ ὁ ἐργοδότης ὁρίζει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσλήψεως τοῦ συνταξιούχου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, ν' ἀναγγεῖλῃ τούτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) ἀναγράφων συγχρόνως τὴν χρονολογίαν προσλήψεως ὡς καὶ τὰς καταβλητέας ἀποδοχὰς του. Διὰ τοὺς ἡδὴ ὑπηρετούντας ἢ προθεσμίᾳ τῆς υποβολῆς τῆς δηλώσεως ὀρίζεται τριμήνιος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ ἀνωτέρω, παραλείποντες τὴν ὀφειλομένην ἀναγγελίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν συνταξιούχων ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα.

Οἱ συνταξιούχοι ἀφ' ἑτέρου, παραλείποντες νὰ ποιήσωνται τὴν ὡς ἀνωτέρω δὴλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι ποσῶ ἴσου μετὰ τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως αὐτῶν τριῶν μηνῶν, ὑποχρεούμενοι συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀνερθώσιν τῆς προξενθείσης ζημίας ἐκ τῆς τυχὼν ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως.

Τὸ ποσὸν τῆς τε χρηματικῆς ποινῆς καὶ τῆς ἀχρεωστήτως ληφθείσης συντάξεως βεβαιούται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς δημόσιον ἔσθον καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσθῶν.

5. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ παραλείποντες τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις γνωστοποιήσεως τῶν ἐπερχομένων μεταβολῶν διώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωροῦνται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ μετὰ χρηματικὴν ποινὴν τοῦλάχιστον 2.000.000 δραχμῶν, τὸ ἥμισυ τῆς ὁποίας ἀποδίδεται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν καταγγεῖλαντα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλουσι καθορισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 69.

1. Συντάξεις ἢ παντὸς εἶδους ἐπιδόματα ἢ βοηθήματα μὴ εἰσπραγθέντα δι' οἰονδήποτε λόγον ἐντὸς ἐνὸς ἔτους παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἐνιαύσιος αὕτη παραγραφή ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς δι' ἀφορὰ ἢ ὑπὸ πληρωμὴν σύνταξις ἢ βοηθῆμα ἀνεξαρκήτως ἂν ταῦτα ἐνετάλησαν ἢ μὴ, ἢ ἐνετάλησαν ἐπὶ ἑλάττω ἢ ἐπὶ μὴ ἀρμοδίου Ταμείου ἢ ὁπωσδήποτε ἐσφαλμένως.

2. Αἱ κατὰ τὴν τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντελλόμεναι δεδουλευμένοι συντάξεις παραγράφονται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος εἰς τὸ Ταμεῖον.

3. Αἱ ὁπωσδήποτε ὀφειλόμεναι συντάξεις, ἔστω καὶ μὴ ἀναγνωρισθεῖσαι εἰσέτι, τῶν ἀποθνήσκοντων καταβάλλονται μόνον εἰς τὴν σύζυγον, τοὺς κατιόντας, τοὺς ἀνιόντας καὶ τὰς ἀγάμους ἀδελφάς, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι κληρονόμοι τοῦ θανόντος καὶ ἡγήσαντο ἐγγράφως τὴν πληρωμὴν ἢ ἀναγνώρισιν τῶν συντάξεων ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τῶν δικαιούχων αὐτῶν, συνυποβάλλοντες τῇ αἰτήσει τῶν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἢ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδρίον σχετικὴν ληξιαρχικὴν πράξιν θανάτου, ἄλλως αἱ συντάξεις αὗται παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

4. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδάφια παραγραφαὶ τρέχουσι καὶ κατὰ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐπιτροπείαν, κηδεμονίαν ἢ δικαστικὴν ἀντιλήψιν. Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἐπιτροπὴν ἢ κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα, ἢ παραγραφὴ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ταῦτα κατέστησαν ἀπεριρίστως ἱκανὰ ἢ ἐκτίσαντο ἐπίτροπον, κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

5. Αἰτήσεις τοῦ δικαιοῦχου περὶ πληρωμῆς καθυστέρουμένης συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ὑποβαλλομένη πρὸ τῆς ἐκπνοῆς

τῆς ὡς ἂν ἐναυσίου προθεσμίας διακόπτει τὴν παραγραφὴν δι' ἐν εἰσέτι ἔτος.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΑΤΑΡΤΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 70.

1. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀφορώσα τὰ θέματα, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος.

Τὸ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐξακολουθεῖ ἐφαρμοζόμενον ὡς κυρία πραγματικὸν τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμων κατὰ τὰ ἐν αὐτοῖς ὁριζόμενα.

2. Εἰσάγονται τῆς καταργήσεως :

α') Οἱ εἰδικοί νόμοι δι' ὧν ἀπενεμήθησαν συντάξεις ὑπὲρ ὀρισμένου προσώπου ἢ προσώπων.

β') Τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 400 τοῦ Νόμου 2905)1922, τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνου θεωρουμένου ὡς χρόνου πλασματικῆς τοιαύτης.

γ') Ὁ Ν. 5681)1932 «περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανόμενων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπιληρώθη μεταγενεστέρως ὡς καὶ ὁ Α.Ν. 1341)1949 «περὶ συνταξιοδοτικῶν διατάξεων ἀφορώσων τὸ μετατασσόμενον εἰς τὸν Ὁργανισμὸν Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος προσωπικὸν τῶν Τ.Τ.Τ.».

δ') Οἱ Νόμοι 4506)1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποπιστῶν», 4667)1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ II. Ναυτικοῦ», 5202 τοῦ 1931 «περὶ καταστάσεως παθόντων κλπ. τῆς II. Ἀεροπορίας» καὶ τὸ Ν. Δ. 330)1947 «περὶ καταστάσεως μονίμου διαθεσιμότητος τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων», ὡς οἱ νόμοι οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

ε') Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθέντες καὶ ἐν ἰσχύϊ κείμενοι νόμοι περὶ πολεμικῶν συντάξεων.

στ') Αἱ διατάξεις, δι' ὧν ἐκυρώθησαν Διατάγματα, ἀποράσεις ἢ διαταγὰς τῆς Διοικήσεως ἀφαιρῶσι τὴν ἀνάκλησιν ἢ ἀκύρωσιν ὁμοίων διοικητικῶν πράξεων, περὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν τάξεων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν εἴτε θέσεως αὐτῶν εἰς ἀργίαν καὶ διαθεσιμότητα, αἱ διατάξεις αἱ ἀφορώσαι τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὰς τάξεις ἀπομακρυνθέντων στρατιωτικῶν μετὰ λογισμοῦ τοῦ διακυβέντος ὑπ' αὐτῶν χρόνου ἐκτὸς τῶν τάξεων ὡς χρόνου ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, αἱ διατάξεις δι' ὧν ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος ἐλογίσθη ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καὶ πάσαι ἐν γένει αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι καὶ ἐν ἰσχύϊ κείμεναι διατάξεις, δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς στρατιωτικῶν ἐν γένει, δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν παντὸς κλάδου, αἱ μὴ ἀντικείμεναι πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ ἄρθρον 49 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 ἢ ἄλλην συνταγματικὴν διάταξιν, τοῦ χρόνου τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς θεωρουμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς χρόνου πλασματικῆς ὑπηρεσίας.

ζ') Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως γ' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 71.

1. Καταργοῦνται αἱ ἐπόμεναι διατάξεις, διακοπτομέναι ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 τῶν βᾶσι τούτων ἀπενεμηθεισῶν συντάξεων :

α') Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 812)1943 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 1240)1944, δι' ὧν ἀναγνωρίσθη δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας θυγατέρας.

β') Ὁ Νόμος 529)1943 καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 1872)1944.

γ') Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου 812)1943 ὡς τελικῶς ἐτροποποιήθη καὶ ἐρμηνεύθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Νόμου 1640)1944 ἀφορῶν τὰς συντάξεις τῶν Γενικῶν Γραμματέων Ὑπουργείων.

δ') Τὸ ἄρθρον 18, τοῦ Α. Ν. 1119)1946 ὡς καὶ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

ε') Οἱ νόμοι 97)1943, 996)1943, 1053)1943, 772)43, 1474)1944, 1672)1944, 276)1945, 784)1948 καὶ 839)1948, ἀφορῶντες τὴν συνταξιοδότησιν Διοικητῶν Μεγάλων Μονάδων.

στ') Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ν. Δ. 1294)1942 ἀφορῶν τὴν προσηύτερσιν ὑπηρεσίας ὑδρολόγων ἱατρῶν.

ζ') Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Νόμου 1872)1944, τῆς συντάξεως τῶν προσώπων, ἅτινα ἀφορᾷ ἢ καταργουμένη διάταξις, κανονιζομένης βᾶσι τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

η') Ἡ περίπτωσις γ' τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ Α. Ν. 3317)44, ἢ ἀφορώσα τοὺς Ἑλληνας τὸ γένος Σχολιάστους καὶ Ἑπιθεωρητὰς Ἑλληνικῶν σχολείων τῆς ἀλλοδαπῆς.

θ') ὁ Α.Ν. 626)1937 ἀφορῶν τὴν ἀπονομὴν πλήρους συντάξεως εἰς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς καὶ :

ι) Αἱ διατάξεις δι' ὧν ἀναγνωρίσθη δικαίωμα συντάξεως εἰς διαζευγμένους θυγατέρας.

Ἡ διακοπὴ τῆς συντάξεως ἐνεργεῖται αὐτεπαγγέλτως διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται καὶ τὸ τυχόν κατ' ἄλλας διατάξεις ὑφιστάμενον δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν προσώπων τούτων, ἅτινα, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δύνανται ν' ἀξιωτῶσιν τὴν ἀναγνωρίσιν τοιοῦτου δικαιώματος δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπολογισθῇ ἐν διπλασιασμῷ ὁ συμπύπτων πρὸς περίοδον πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος ὁ πλασματικὸς τοῦ νόμου θεωρηθείς ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

Πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπολογίσασαι τοιοῦτον χρόνον ἐν διπλασιασμῷ ἀναθεωροῦνται αὐτεπαγγέλτως παρὰ τοῦ II Τμήματος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μειουμένης τῆς συντάξεως ἀναλόγως ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 ἄνευ ἀνατροπῆς τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἥτις κανονίζεται βᾶσι τῆς ὑπολειπομένης ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχύουσας κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τοῦ δικαιώματος.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ν. Διτος 581 τῆς 14)20 Ὀκτωβρίου 1941 «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως λόγῳ ἐξόδου παραστάσεως εἰς τοὺς διατελέσαντας Προέδρους τῆς Δημοκρατίας καὶ Κυβερνήσεως» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπιληρώθη μεταγενεστέρως προβλεπομένη ἰσχύος μηνιαία ἀποζημιώσις παρέχεται μόνον εἰς τοὺς διατελέσαντας Προέδρους τῆς Δημοκρατίας, ὡς ἐπίσης εἰς τοὺς διατελέσαντας καὶ ἐφεξῆς διατελοῦντας ἐπὶ τρίμηνον τουλάχιστον Προέδρους Κυβερνήσεων περιβληθεισῶν ψήφον ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ἐκλεγέντας δὲ τρεῖς τουλάχιστον Βουλευτὰς ἢ Γερουσιαστὰς.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποζημιώσις ἢ παραχομένη εἰς πρόσωπα δι' ἃ δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παραγράφου ταύτης διακόπτεται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1951. Εἰς τοὺς δικαιουμένους συμφέρονος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκτρέφει καὶ λαμβάνοντας τὴν ἀποζημιώσιν ταύτην δὲν καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 ἄλλη παροχὴ εἴτε λόγῳ συντάξεως εἴτε λόγῳ ἀποδοχῶν εἴτε λόγῳ ἀποζημιώσεως πλὴν τῆς βουλευτικῆς τοιαύτης ἥτις συγκρατᾶται εἰς τοὺς διατελοῦντας Βουλευτὰς.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 15)16 Ἰουλίου 1936 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκονομίας Προέδρων Δημοκρατίας καὶ Κυβερνήσεων» προβλεπομένη ἰσχύος σύνταξις παρέχεται μόνον εἰς τὰς οἰκονομίας τῶν διατελέσαντων Προέδρων Δημοκρατίας, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς οἰκονομίας τῶν διατελέσαντων καὶ ἐφεξῆς διατελούντων, Προέδρων Κυβερνήσεων, περιβληθεισῶν ψήφον ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς ἐκλεγέντων δὲ τρεῖς τουλάχιστον ὡς Βουλευτῶν ἢ Γερουσιαστῶν. Ἄλλη τῆς οἰκονομίας δικαιούμενα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συντάξεως εἶναι τὰ ὁριζόμενα ἐν ἁρθροῖς 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἁρθροῖς τούτοις ὁριζουμένην τάξιν. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀνεξαρτήτως εὐπορίας καὶ ἡλικίας.

Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους σύνταξις ἢ πα-

ρεχόμενη εις πρόσωπα δι' ἃ δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῶν παρρηγίων τούτων διακόπτεται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1951 διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκδιδομένης αὐτεπαγγέλτως.

Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο σύνταξις ὑπόκειται εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ παρόντος.

5. Ἡ κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κειμένης διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀναγνωρίζομένη σύνταξις εἰς ὑπηρεσίας Ὑπουργοῦ ἐξακολουθεῖ καταβάλλομένη μόνον εἰς τοὺς Κοινοβουλευτικούς Ὑπουργοὺς τοὺς διατελέσαντας δις τουλάχιστον Βουλευτὰς ἢ Γερουσιαστὰς ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Κράτει, ὡς καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖς τῶν ἐκ τούτων ἀποβιώσαντων.

Δι' ὅσους δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παρρηγίου, δι' οὓς δὲν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος ἡ ὑπηρεσία Ὑπουργοῦ, ἡ σύνταξις διακόπτεται ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1951 διὰ πράξεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου αὐτεπαγγέλτως ἐκδιδομένης. Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον κρίνει καὶ περὶ τοῦ τυχόν ὑφισταμένου κατ' ἄλλας διατάξεις δικαιώματος εἰς σύνταξιν τῶν προσώπων ὧν διακόπτεται ἡ σύνταξις, δικαιουμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅπως ζητήσωσι τὴν κατ' ἄλλας διατάξεις ἀναγνωρίσιν δικαιώματος συντάξεως ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 72.

Τὰ ἐν ἐδαφίῳ 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ' τοῦ 595 τοῦ 1948, ὁριζόμενα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς δυνάμει τοῦ νόμου τούτου γενομένης ἀποκαταστάσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Διοικητικῆς πράξεως τῆς ἀποκαταστάσεως ταύτης.

Πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀντιθέτως κρίνεται ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκτελέσεως τούτων, τὰ καταβληθέντα καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν λαβόντων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

ΤΙΤΛΟΣ V.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 73.

1. Ἐν ὅσον δὲν ἐξεδῶθη πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου αἱ ἀρξάμεναι διαδικασίαι καθήσεως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας συνεχίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 23 καὶ 51 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂς κρίνεται καὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν τῶν γυναικατέσεων τῆς οἰκείας Α.Υ. Ἐπιτροπῆς.

2. Ὅπου διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁρίζονται προθεσμίαι ἀναήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν μεγαλύτεραι τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθέντα δικαιώματα, κινούμενα ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 74.

1. Ὅπλιται τοῦ Στρατοῦ Ἐξήρας, Θαλάσσης καὶ Ἀέρος καὶ τῆς Χωρικής ὑποστάντες εἰς τὸ παρελθὸν ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος ὀφειλομένων προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητός των 25οιο καὶ ἄνω δικαιούνται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τῇ αἰτήσεϊ των, ὑποβαλλομένη ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς ἑτοὺς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἡ τυχὸν κανονισθισμένη σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ ὅν θέλει ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Οἱ περὶ ὧν ἡ δ' περίπτωσις τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος συνταξιούχοι δικαιούνται ὅπως ζητήσωσι τὴν διαβάμισιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς περιπτώσεως ταύτης καὶ τὸν περαιτέρω κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των βάσει τῆς διαβάμισσεως ταύτης.

Ἡ αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως δέον νὰ ὑποβληθῇ

ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἐντὸς προθεσμίας ἑτοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ δὲ τυχὸν κανονισθισμένης ἡδη κειμένης σύνταξης καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ ὅν θέλει ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Οἱ κατόπιν τοῦ Α. Ν. 1518)50 στερηθέντες τῆς Βουλευτικῆς χορηγίας τῆς παρεχόμενης δυνάμει τοῦ Ν. 375 τοῦ 1943 τῶς Βουλευτὰι δικαιούνται νὰ ζητήσωσι τὴν κατ' ἄλλας διατάξεις ἀναγνωρίσιν δικαιώματος συντάξεως ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἑτοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ τυχὸν κανονισθισμένη σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς καὶ ὅν θέλει ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Ἄρθρον 75.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται μόνον τὰ ὑπὸ τὸ Κράτος αὐτοῦ γεννηθέντα δικαιώματα.

2. Ἐπίσης ὑπάγονται τῇ αἰτήσεϊ των εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ οἱ κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ διατάξεις ἀποκτηθέντες δικαίωμα συντάξεως καὶ ἂν εἴη δὲν συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις κτήσεως δικαιώματος κατὰ τὸν νόμον τούτον.

Ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεως γίνεται κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καὶ ἂς κρίνεται καὶ τὸ συντάξιμον τῆς ὑπηρεσίας βάσει τῆς ὁποίας κανονίζεται ἡ σύνταξις συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 ἐδαφ. 1 καὶ 42, 43 καὶ 44 ὁδηγήσονται καὶ ἂν εἶναι ἡ ὑπηρεσία αὕτη.

Ἐπὶ οἰκογενειῶν δέον νὰ ὑφίστανται καὶ οἱ ὄροι τῶν ἄρθρων 5, 6, 31 καὶ 32 τοῦ παρόντος.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ παραμονῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως ὁ πρᾶγματι καὶ οὐχὶ πλάσματι τοῦ νόμου χρόνος ἐνεργοῦ παραμονῆς ἐν τῷ βαθμῷ ἀνευ ἄλλης κρίσεως καὶ βάσει τῶν κατὰ τὴν ἐνρῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμοζομένων διατάξεων εἰς τὸν κλάδον εἰς ὃν ἀνήκειν ὁ συνταξιούχος. Τοῦτο ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἀποχωροῦντας τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς ἑτοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου κανονισθισμένη σύνταξις δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς συντάξεως, ἣν ἐλάμβανεν ὁ συνταξιούχος κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις μετὰ τῶν ἐπιδομάτων, τὸ ἐπὶ πλεόν ὅμως τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως ποσόν. Θεωρεῖται ὡς προσωρινὸν ἐπίδομα μὴ μεταβιβαζόμενον, ἐφαρμοζόμενον ἀείποτε τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 58 καὶ 71 τοῦ παρόντος.

4. Προκειμένου περὶ μεταβιβάσεως τῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖς τῶν ἐκ τῶν ἡδὴ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συνταξιούχων ἀποβιούντων ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν θανόντα σύνταξις λογίζεται ἡ κατὰ τὰ προηγουμένα ἐδάφια ἀνήκουσα εἰς τὸν θανόντα τοιαύτη.

5. Αἱ συντάξεις τῶν ἡδὴ συνταξιούχων τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλην τῶν δικαιουμένων πολεμικῆς συντάξεως, ὁρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀρ. 320937 τοῦ 1947 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη μεταγενεστέρως.

Βάσει τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζομένου ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐνεργεῖται καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖς τῶν μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1950 ἀποβιούντων.

6. Ὁ κανονισμὸς τῆς συντάξεως τῶν ἐξεληθέντων τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὧν ἡ περὶ κανονισμοῦ συντάξεως αἰτήσις ἐκκρεμεῖ εἰσέτι ἐνεργεῖται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, μὴ ἀπαιτούμενης νέας πρὸς τοῦτ' αἰτήσεως.

7. Ἐξαιρούνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐκείνοι τῶν ὁποίων τὸ δικαίωμα διέπεται ὑπὸ τῶν νόμων περὶ πολεμικῶν συντάξεων, ἐξαιρέσει τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ φονευθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπαυσιστῶν ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ φονευθέντων τακτικῶν ὑπαλλή-

λων ως στρατιωτικών, ούτινες δικαιούνται, ὅπως "τιθήσονται" την υπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης οἱ δικαιουμένοι πολεμικῆς συντάξεως, λανθάνουσι καὶ ζητήσονται τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐτῶν τῆς συντάξιμου ὑπηρεσίας των, παρατιθέμενοι τῆς πολεμικῆς συντάξεως.

8. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1950 ἢ ἀπὸ τῆς παύσεως πληρωμῆς ἀποδοχῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα τῆς 1 Νοεμβρίου 1950.

Ἄρθρον 76.

1. Τὰ ἐξέλιμνα πητικῆς ἐνεργείας καὶ καταδύσεως τὰ διανυθέντα πρὸ τοῦ ἔτους 1940 λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 υπολογισμὸν τοῦ συνταξίμου χρόνου τὰ δὲ πολεμικὰ τοιαῦτα καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 προσάξεσιν τῆς συντάξεως διὰ τε τοὺς ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ διὰ τοὺς ἐφεξῆς ἀπομακρυνομένους, ὡς ταῦτα ἀναγνωρίζονται κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάξεις.

2. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἐδαφίον 2 τοῦ προηγούμενου ἁρθρου κανονισμῷ τῆς συντάξεως ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα ἐκ παθῆσεως προσελθούσης ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 17 καὶ 45 μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐν τοῖς ἁρθροῖς 23 καὶ 51 διαδινυσίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἁρθρου 23 καὶ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἁρθρου 51 προβλεπομένη γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προκαλεῖται τοιαύτη διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος ὅστις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54 ἐπιδόμετος.

Ἡ προηγούμενη παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἐξελεθόντας τῆς ὑπηρεσίας λόγω παθῆσεως μὴ ὀφειλομένης εἰς ταύτην ἐφ' ὅσον ἡθέλων ζητήσῃ τὴν χορήγησιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 54 ὀριζομένου ἐπιδόμετος.

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ γίνεται μνεία περὶ τοῦ βαθμοῦ μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος νοεῖται ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἡ στρατιωτικοῦ τοιοῦτος.

Ποσοστὸν ἀναπηρίας κατώτερον τῶν 2500 δὲν παρέχει δικαίωμα κανονισμοῦ συντάξεως κατὰ τὰς περὶ παθόντων ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τοῦ παρόντος. Δυναμένων τῶν δικαιούχων νὰ ζητήσῃ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως βάσει τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας των, ὑπολογιζομένης κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἐλήλυθε καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ κατὰ ταύτην προσωρινοὶ συνταξιούχοι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἐξητήσαντο ἐμπροσθέντως τὴν ἐπανεξέτασιν των παρὰ τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καθίστανται ὀριστικοὶ τοιοῦτοι, δικαιούμενοι περαιτέρω νὰ αἰτήσωνται τὴν υπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ἢ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ προηγούμενου ἁρθρου ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως εἰς ἣν ὑπάγονται.

4. Οἱ Ἡρόδωροι, οἱ Κυβερνητικοὶ Ἐπιτροποὶ καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου οἱ ἀπομακρυνθέντες εἰς τὸ παρελθόν καὶ λαμβάνοντες σύνταξιν κατὰ τοὺς νόμους περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τοῦτο κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῆς συντάξεώς των κανονιζομένης βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ πρὸς ὃν ἐξομοιοῦνται διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των.

5. Οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5609 τοῦ 1932 ὡς οὗτος χυθέντικῶς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 διατηροῦσι τὸ δικαίωμα των.

Ἄρθρον 77.

1. Μισθὸς βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἡ σύνταξις των ἐν τοῖς ἐδαφίοις 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 84 τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» προσώπων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἶναι ὁ ἐκαστοτε τοιοῦτος τοῦ βαθμοῦ δι' ὃν καθορίζεται μισθὸς ἐν τῷ ἁρθρῳ 14 τοῦ Διατάγματος τῆς 12 Ἰανουαρίου 1934 «περὶ τῶν ἀποδοχῶν κλπ.» προσεγγίζων πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ὡς εἰρηται διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 ὀριζόμενον συντάξιμον μισθόν.

2. Δι' ἑσους ἀνεγνωρισθῇ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως των ἀνώτερον ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των ποσοστὸν συντάξεως, ὁ χρόνος καθ' ὃν τὸ ἀνώτερον τοῦτο ποσοστὸν ὑπερβαίνει τὴν συντάξιμον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν των θεωρεῖται κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς χρόνος συνταξίμου πλυσματικῆς ὑπηρεσίας.

3. Ἡ σύνταξις τῶν ἐξελεθόντων τῆς ὑπηρεσίας βάσει τῶν διατάξεων περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου κανονίζεται βάσει τοῦ μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεως των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἡ τῶν τάξεων χρόνου, κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, καθ' ὅς ὑπολογίζεται τὸ συντάξιμον τοῦ χρόνου τοῦτου. Ἡ οὕτω ἡμῶς κανονιζομένη σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ τόσα πεντηκιστὰ τοῦ συνταξίμου μισθοῦ, ὅσα τὰ πλυσματικά ἔτη τὰ χορηγηθέντα βάσει τῶν νόμων περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου, ὡς ταῦτα ὑπολογίζονται μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 78.

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διαρρυθμίσεως τῶν συντάξεων ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1950 ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει μηνιαία κράτησις :

2 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς μέχρι 900.000 δραχμῶν μηνιαίως.

3 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 900.001—1.400.000 δραχμ. μηνιαίως.

4 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 1.400.001—2.000.000 δραχμ. μηνιαίως.

5 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς 2.000.001 δραχμῶν καὶ ἄνω.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐπιβάλλεται, ἀποδιδόμενη εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν ἐν γένει προσώπων ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται δικαίωμα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν παντὸς δικαιουμένου συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένης κρατήσεως ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των ἐν ἁρθρῳ 4 τοῦ Β. Δ. τῆς 30 Ἀυγούστου 1940 «περὶ διαθεσμίας των μὴ ἐξομοιωθέντων πρὸς δημοσίων ὑπαλλήλους ἑκπαιδευτικῶν Ἀειτουργῶν, τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου» ἀναφερομένων προσώπων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν των εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλομένων κρατήσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ ρηθέντος Β. Διατάγματος.

2. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων των ὑπαχθισμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται ὁμοίως ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1950 κράτησις :

6 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν μέχρι 800.000 δραχμῶν μηνιαίως.

8 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν 800.001—1.500.000 δραχμῶν μηνιαίως.

10 ο/ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας σύνταξιν 1.500.001 καὶ ἄνω.

Ἡ κριτική αὕτη ἐκπύπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνγνωρίζουσας συντάξεως διὰ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δι' ἧς ἀνγνωρίζεται τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ αὐξήσιν τῆς συντάξεως.

Τὸ κατὰ τὴν συγκεχλωσίν τοῦ ποσοῦ τῆς καταβάλλουσας συντάξεως μετὰ τὴν ἀφίρυσιν τῆς ὡς ἂνω κριτήσεως προκύπτων κλάσμου τοῦ χιλιοδράχμου παραλείπεται.

3. Οἱ εἰδικὰς καταστάσεις διατελοῦντες ὑπὸκεινται εἰς τὰς κριτήσεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος άρθρου.

Ἄρθρον 79.

Τὸ κατὰ τὴν συγκεχλωσίν τοῦ ποσοῦ τῆς καταβάλλουσας συντάξεως προκύπτων κλάσμου χιλιοδράχμου παραλείπεται.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει κατὰ πᾶσαν πληρωμὴν συντάξεως. ἐπιδόματος ἢ βοηθήματος πάσης φύσεως.

Ἄρθρον 80.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθορίζονται τὰ ὑποβλητέα διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν συντάξεων δικαιολογητικὰ ἢ διαδικασία τῆς ἐφαρ-

μογῆς τῶν άρθρων 58 καὶ 71 τοῦ παρόντος ὡς καὶ πᾶσα ἀνγκυρὰ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1950.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ: ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΥΓ. ΘΕΟΔΩΡΙ-
ΤΗΣ, Ν. ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Φ.
ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΚΑΝΤΖΙΑΣ, Μ.
ΜΑΝΤΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΛΑ-
ΖΑΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1950.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΗΛ. ΛΑΓΑΚΟΣ